

AMERIKANSKI SLOVENEK

Katoliški list za slovenske delavce v Ameriki in glasilo Družbe sv. Družine.

ŠTEVILKA 98.

JOLIET, ILLINOIS, 5. NOVEMBRA 1915

LETNIK XXIV

Bolgari pred Nišem, srbskim gl. mestom.

Avstro-nemške čete osvojile Čačak, važno železniško središče v Srbiji, ter Užice, glavno mesto srbske pokrajine istega imena. V južni Srbiji ljuti boji. Bolgari odbiti pri Izvoru, a zavzeli prelaz Kačanik.

Nemci odbiti na pohodu proti Rigi in Dvinsk. Tudi na zapadu srđiti boji.

Rim, 1. nov. — Avstro-nemci pripravljajo novo ofenzivo proti Srbi. Bolgari, ki so osvojili Čačak, prodirajo v južni Srbiji. Med drugim so poplaval deželo ob kanalu, tako da so vidne iz vode samo še utrdbe, in topničarke preskrbejo branitelje s potrebnimi zalozami.

Nemci osvojili Kragujevac.
London, 1. nov. — Nemške čete so večer osvojile Kragujevac, 59 milj od Belgradom, kjer je velika srbska obojina. Armada, ki je osvojila Kragujevac, prodira in je vzela Trivunovo goro. Bolgari prodirajo čez gorje v Niš in zategujejo obroč okrog srbske armade, ki je v resni nevarnosti, kakor v Londonu sedaj priznavajo. Bolgari iz Sofije potom Berlina pravi, da je bolgarsko topništvo začelo bombardirati zunanje utrdbe Niša. Nepotrjena brzojavka pravi, da so se ruske prevozne ladje pojavile pred bolgarsko luko Varno. V Berlinu večer izdano naznanilo pravi, da so francoske čete v Srbiji prišle od Dardanel.

Avstro-Nemci osvojili Čačak.
London, 2. nov. — Čačak, važno železniško vezišče v Srbiji, kakih 30 milj jugozapadno od Kragujevca, so osvojili avstro-nemške čete. Osvojile so tudi neki prelaz skozi gorovje južno od Milanova in v južni Srbiji od Kragujevca. Bolgari so napredovali v Nišavski dolini. Angleške in francoske prevozne ladje z novimi ekspedicijskimi četami so dospole do Kavale na Grškem.

Nemško vojno naznanilo.
Berlin, 2. nov. — Nemškega vojnega urada naznanilo glede vojskovanja na Balkanu se glasi:
"Severno in severovzhodno od Čačaka smo osvojili izhod iz gorate krajine južno od Milanova v dolino južne Goljske Morave."
"Čačak so naše čete osvojile."
"Višnje južno od Kragujevca so bile zavzete na obeh straneh Morave. Splošna linija Despotovac-Bagrdan je bila prekoračena."
"Armada bolgarskega generala Bojadzeva je dne 31. okt. zavzela Baške grice zapadno od Sladne ob veliki cesti Knjaževac-Sokobanja, kakor tudi grice na obeh straneh Turaje, vzhodno od Sviljiga, in prekoračila Vrandol blizu Palanka."

Črnogorsko poročilo.
Pariz, 2. nov. — Sledeče naznanilo iz črnogorskega vojnega urada, datirano danes, je dospelo semkaj danes popoldne:
"Dne 31. okt. se je boj nadaljeval južno od Višegrada v Bosni. Odločen

Photos copyright by American Press Association.

FUNSTON NA STRAŽI OB MEHIŠKI MEJI.
General Frederic Funston, ki poveljuje ameriškim četam ob meji med Združenimi Državami in Mehiko, ter uporniki s Carranzovimi četami.

kovec ob Stripi po četah iz Burkanova in se tam še bijejo."

Zrakoplovci razdejali barake.
London, 1. nov. — Brzojavka iz Bukarešta na "Central News" poroča, da so ruski zrakoplovci razdejali avstrijske barake pri Črnovicah z bombami, ki so usmrtili tudi veliko število avstrijskih žandarjev. Ena bomba je razpokuila v železniški postaji; druga je razstrelila skladišče streliva in usmrtila več vojakov.

Nemci na pohodu proti Rigi.
London, 2. nov. — Nemški pohod proti Rigi od zapada je zopet napredoval, kakor je naznanil Berlin danes. V okrožju Dvinska se vrši ljuta bitka. Rusi, ki so podjeli močno ofenzivo, so bili odbiti, po nemškem naznanilu, ki tudi poroča, da so bili Rusi odbiti v galskem pasu.

Nemci odbiti.
London, 3. nov. — Na vzhodni bojni fronti so Rusi potisnili Nemce nazaj v borbi za Rigo, glavno rusko luko ob Baltiku. Berlin priznava, da so bili Nemci prisiljeni k umiku v okrožju Dvinska. Ob Stripi v Galiciji so Rusi pridobili novo zmago.

Z zapadnega bojišča.
Pariz, 1. nov. — Sledeče službeno naznanilo vojnega urada je bilo izdano nočjo:
"V Belgiji, v odseku Lombaertzyda, je močno bombardiranje pripravljalo sovražne napade, ki jih je takojšnje posredovanje našega topništva preprečilo."

Z ruskega bojišča.
London, 1. nov. — Nemci so obnovili svoj pohod proti Rigi, ali so izpremenili smer napada in sedaj prodirajo od zapada proti ruski luki ob Baltiku. Berlin poroča, da so Nemci samo še dvajset milj od mesta. Od Rige južno ob vsej veliki bojni črti do Galicije in rumunske meje so Rusi v ofenzivi, ljuto napadajoč, a brez uspeha, kakor poroča Berlin.

Nemško uradno naznanilo.
Berlin, 1. nov. — Uradno naznanilo iz velikega vojnega glavnega stana pravi danes:
"V Champagni so Francozi pričeli protinapad pri vasi Tahure danes popoldne in so bili odbiti. Tahurski grič, ki so ga naše čete vzele z naskokom dne 30. okt., je ostal trdno v naših rokah. Število ujetnikov zadnjih dni se je pomnožilo na 31 častnikov in 1.277 mož."

Nemške izgube strašne.
London, 1. nov. — Maršal sir John French pravi v poročilu s fronte:
"Izkazi o izgubah za sedem nemških bataljonov, ki so se udeležili bojevanja pri Loosu, so bili pravkar objavljeni in kažejo, da so bile izgube povprečno 80 odstotkov moči teh bataljonov."

Vohunki usmrčeni na Francoskem.
Pariz, 1. nov. — Francija ne prikriva dejstva, da je usmrtila dve vohunki. Od Francozov usmrčeni ženski sta bili spoznani za krivi vohunstva. To sta bili Otilie Voss in Marguerite Schmidt.

Izmišljena govorica o miru.
Berlin, 31. okt. (Brezlično čez Sayville). — Agencija za prekmorske novice je objavila:
"Poročila inozemskih časopisov, da

VOLITVE.

Tri države zavrgle volilno pravico za ženske. Ohio "mokra".

New York, 2. nov. — Dvojni državni vprašanji, o katerih se je glasovalo danes — volilna pravica za ženske in nova ustava — sta bili poraženi.

Večina proti volilni pravici za ženske je precejena sedaj na 170.000. Nova državna ustava je bila odklonjena z veliko večino.

Republikanci so pridobili državno zakonodajstvo v razmerju 2:1. Sedaj imajo že veliko večino.

Massachusetts.
Dosedanji izidi volitev kažejo, da je bila volilna pravica za ženske poražena z večino od 80.000 do 100.000 glasov.

Walsh in McCall sta dobila kot kandidata za guvernerja skoraj enako število glasov, vendar je doslej videti, da je zadnji zmagal.

Pennsylvania.
Nasprotniki volilne pravice za ženske trdijo, da so zmagali z večino do 250.000 glasov.

Ohio.
Prvi izidi volitev naznanjajo poraz amendentov o državni prohibiciji z večino 50.000 glasov. Republikanski kandidat je brčias izvoljen za župana v Cincinnatiju.

je bilo knezu Buelowu, bivšemu državnemu kancelarju in poslaniku v Italiji, poverjeno posebno poslanstvo, po katerem bi imel iti v Madrid in Washington v svrhu mirovnih pogajanj, so popolnoma napačna. Knez Buelow se pač nahaja v Švici, toda zaradi odpotitke. Niti ni storil nobenih začetnih korakov za mirovno pogajanje, niti ni dobil nobene takšne naloge."

Slučaj "Lusitanije".
Washington, D. C., 1. nov. — Nemški poslanik grof Bernstorff prične jutri z državnim tajnikom Lansingom zopet pogajanja glede potopa "Lusitanije" in drugih nedogodnih vprašanj. Ali bo Nemčija v slučaju "Arabica" povrniti škodo, o tem doslej še ni nobenega dogovora.

Boj med Villo in Carranzo.
Douglas, Ariz., 1. nov. — General Villa je pozno danes popoldne začel svoj dolgo pričakovani napad na Aguo Prieto. Njegovo topništvo je začelo obstreljevati utrdbe ob 6.30 s hudim dežjem izstrelkov.

Villova armada, broječa 10.000 do 15.000 mož, je šla k naskoku dve uri potem, ko se je topništvo pojavilo za konjstvom. Bilo je petdeset velikih topov in šestdeset strojnih pušk v vrstah prve linije, ki so se zagnale proti Carranzovi armadi v zakopih.

Villa je osebno poveljeval konjstvu, poln prepričanja, da dobi zmago v nekaj urah.

Villa poražen.
Douglas, Ariz., 3. nov. — Gen. Villova armada je bila po gladi, žeji in pomanjkanju streliva prisiljena k umiku in je morala opustiti naskakovanje močno utrjene vasi Agua Prieta.

Herman Ridder umrl.
New York, 1. nov. — Herman Ridder, blaginjak demokratskega deželnega odbora in izdajatelj dnevnika "New Yorker Staats-Zeitung", je umrl za obisto boleznijo danes v svojem stanovanju v tem mestu, v 65. letu svoje starosti.

Med velikim številom odličnih nemško-ameriških državljanov Združenih Držav je bil Herman Ridder eden izmed najznamenitejših časnikiških izdajateljev in politikov. Na deželni demokratiški konvenciji v Denveru leta 1908. je bil imenovan med kandidati za podpredsednika. Bil je lastnik in urednik dnevnika "New Yorker Staats-Zeitung", enega najuglednejših nemških časopisov v tej deželi. Rojen 5. marca 1851 v New Yorku, je v starosti 27 let začel na časnikiško polje in je leta 1886. ustanovil "Katholisches Volksblatt", prvi nemški katoliški časnik v New York City, in osem let pozneje angleški list "Catholic News", ki je kmalu postal eden prvih katoliških časopisov. Leta 1890. je Ridder postal delničar dnevnika "New Yorker Staats-Zeitung" ter bil izvoljen blaginjakom in poslovojem in leta 1907. predsednikom tiskovne družbe.

Predsednikova poroka.
Washington, D. C., 1. nov. — Uradno je bilo danes v Beli hiši naznanjeno, da bo zakonska zveza med predsednikom Wilsonom in gospo Norman Galt sklenjena "blizu konca meseca decembra". Iz tega sklepanja, da bode poroka dne 28. dec., na 59. rojstni dan predsednika Wilsona. Poročni obredi se bodo izvršili v hiši gospe Galt.

Rojaka ubil vlak.
V Rockdalu pri Jolietu, Ill., je večeraj zjutraj vlak Rock Island-železnice ubil rojaka Josipa Marriča. Več o tem prihodnjic.

Laški napadi povsod odbiti.

Italijanska ofenziva ob Soči se je popolnoma izjalovila, kakor poroča Dunaj.

LAHI IZGUBILI 150.000 MOŽ.

Nad štirinajst dni je trajala bitka, ki je strla vse laške nade.

Rim, 1. nov. — Avstro-ogrške izgube v veliki italijanski ofenzivi, ki se je začela pred dvema tednoma, so precejene na 85.000 mož na mrtvih, ranjenih in ujetih. (?)

Danes izdano uradno naznanilo iz vojnega glavnega stana se glasi:
"Ob zgornjem Cordevoltu je naša ofenziva dalje napredovala v dolini in na hribu severozapadno od Cola di Lana. V Falzareškem okraju smo odbili sovražen naskok na Piccolo Lagazuol."

Dunaj zanika ponudbo ozemlja.
Berlin, 1. nov. (Brezlično v Tuckerton, N. J.) — Agencija za prekmorske novice je danes izdala brzojavko pod dunajskim datumom, ki pravi:

"Merodajna oblastava zanikajo kot popolnoma lažnive govorice, razširjene v inozemstvu, češ, da je Avstro-Ogrska pripravljena, dati Italiji teritorialnih ali ozemskih koncesij, ki imajo zadobiti veljavo sedaj ali pozneje."

Lahi strašno poraženi.

Dunaj, 2. nov. — Splošni italijanski ofenzivi, ki se vrši izza 14 dni, so se Avstrijci uspešno ubranili, kakor naznanja vojni urad. Naznanilo se glasi:
"Tretji italijanski napad na našo obmorsko fronto se je začel dne 18. oktobra in je bil dne 28. okt. ponovljen, a že znatno odjenjuje."

"Sovražnik je prodiral v soboto proti severnemu voglu Doberdobske planote z močnimi oddelki, a napadu je nedostajalo prejšnje silnosti. Napad je bil brezuspešen in ni bil več splošen. Čeprav utegne bitka iznova vzplameti, vendar se je poskušana ofenziva ob glavni fronti z najmanj 25 pehotnimi divizijami (300.000 mož), ki jo je

Iz škofijske kronike.
— Rev. F. S. Ažbe, župnik v Steeltonu, Pa., je bil pred kratkim imenovan za župnika slovenske cerkve Matere Božje v Waukeganu in sicer kot naslednik Rev. Jos. F. Stukla, kateri se povrne kot župnik v Bradley, Ill.

— Rev. Anton Sojar je obhajal dne 1. t. m. desetletnico svojega župnikovanja v slovenski župniji sv. Stefana v Chicagu, ki jo je pred sedemnajstimi leti ustanovil Rev. John Plevnik, sedanjí župnik cerkve sv. Jožefa v Jolietu.

— Rev. Josip Škur, dosedaj kaplan v Jolietu, je bil imenovan za župnika v Lorainu, O. (Več o tem poročamo med jolietskimi novicami.)

Ave Maria—Koledar

za prestopno leto 1916 smo prejeli na ogled in oceno, in reči moramo, da je krasen. Na 160. straneh prinaša raznovrstno čtivo. Zanimiv je zlasti življenjepis "Rev. Oton Skola, O. F. M.", ki ga je sestavil Rev. J. L. Zaplotnik, znani pisatelj zgodovinskih črtic in razprav o delovanju slovenskih misijonarjev v Ameriki. V ponatisku prinaša Koledar tudi Aleševčev čarobno igro "Lumpacij Vagabund". Koledar je izdala uprava "Ave Maria", 21 Nassau ave., Brooklyn, N. Y.

Novo povest

pričemo objavljati v Am. Slovence s prihodnjo številko. "V službi Kalifa" se imenuje nova povest. To je zgodovinski roman, ki ga je spisal dr. Velimir Deželic, a poslovenil Starogorski. Veleznimiva vsebina te povesti, pisane v krasnem domačem slogu, bo nudila vsem čitateljem izreden užitek, in prepričani smo, da bodo s to povestjo zadovoljni vsi naročniki Am. Slovence, ki so obenem vljudno prošni, da razširjajo naš list, ki je pravo glasilo slovenskega katoliškega naroda v Ameriki.

Parada "mokrašev" v Chicagu.

Chicago, Ill., 4. nov. — Uradniki "United Societies" so snci zapretili, da naprosijo guvernerja za spremstvo državne milice za svojo parado v nedeljo, ker je policijski načelnik Schuetler odklonil njih prošnjo za policijsko spremstvo.

Rojaka ubil vlak.

V Rockdalu pri Jolietu, Ill., je večeraj zjutraj vlak Rock Island-železnice ubil rojaka Josipa Marriča. Več o tem prihodnjic.

italijansko poveljstvo naznanjalo s pogumnimi besedami, izjavila ob neprednem in neomajnem zidu naših zmagovitih čet.

"Na fronti ob Soči pomeni štirinajst-dnevna bitka zmago za naše orožje. Cela naša fronta je neizpremenjena. Pravtako so branitelji tirolske in koroske fronte trdno obdržali postojanke, ki so jih junško branili izza pričetka vojne."

"S temi uspehi je naša armada zopet dokazala, kako smešno in brezumno je bilo bahaštvo našega bivšega zaveznika, če je mislil, dobiti v posest jugozapadno mejno ozemlje potom izdajstva in z napadom v hrbtu."

"V bitkah zadnje polovice oktobra so Italijani izgubili najmanj nadaljnjih 150.000 mož."

Laška ofenziva izjalovljena.

Berlin, 3. nov. — (Brezlično v Sayville.) — Agencija za prekmorske novice je danes objavila sledeča: iz uradnih virov izhajajoča poročila:

"Pomanjkanje rezerv in streliva je povzročilo polom italijanske ofenzive na fronti ob Soči po bitki, ki je trajala čez dva tedna. Na italijanski strani je stalo v ognju med temi boji najmanj 25 pehotnih divizij in dve diviziji alpskih lovcev, skupaj kakih 340.000 mož. Topništvo je menda stelo 180 težkih in 1.300 lahkih topov."

Lahi izgubili 150.000 mož.

"Ob tirolski meji je postavilo italijansko vojno vodstvo najmanj 11 pehotnih divizij, kakih 170.000 pušk, ki jih je podpiralo 100 težkih in 700 lahkih topov."

"Samo na fronti ob Soči so Avstrijci od 21. do 29. oktobra ujeli 67 častnikov in 3.200 mož. Italijanske skupne izgube so precejene na 150.000 mož."

BODITE POZORNI

predno pošljete ali izročite svoj denar v tuje nepoznane banke, ali pa v roke takim agentom, ki niso nikomur odgovorni za svoj posel. Mnogokrat se je že primerilo, da so bili Slovenci in Hrvati opeharjeni, ker so župali svoj denar tujcem ali pa kateri domači neodgovorni osebi.

Nekatere banke, ki so našim ljudem popolnoma nepoznane, pa tudi nekatere posamezne osebe, ki so se manj zanesljive, ponujajo našim ljudem svoje posredovanje pri pošiljanju denarja v staro domovino.

Kadar hočete poslati kaj denarja v staro domovino pošljite ga na naš naslov in ni se vam bati, da bi se denar izgubil, ker garantiramo vsako pošiljatev, da bo točno in zanesljivo prišla v roke naslovnika. Za varčnost jamči naša družba z vsem svojim premoženjem in imetjem po svojih uradnikih, ki so po celi Ameriki poznani slovenski veljaki.

Tuja in nepoznana trdka ali banka, ali pa kateri posameznik, ni nikdar tako siguran, kakor je naša družba, ker pri nas je eden za drugega odgovoren in se znate na koga obrniti, če treba. Pri tujcih in posameznikih je drugače. Danes je morda na dobrem, a jutri pa bogve kako bo z njim.

Kadar pošiljate denar obrnite se na našo staro in trdno družbo, ker ste že gotovo prepričani, da je naša garancija popolnoma tako dobra kot gotov denar, naše poslovanje je točno in zanesljivo, a naše cene vedno zmerne.

BOŽIČNA DARILA

v staro domovino pošiljajo rojaki in rojakinje najraje V GOTOVEM DENARJU. Posebno bodo božična darila iz Amerike toliko bolj dobrodošla in hvaležneje sprejeta, ker tam vlada pomanjkanje in silna draginja radi vojske.

Posiljamo denar v staro domovino. V stari domovini izplača denar e. kr. pošta. VSE NAŠE POSLOVANJE JE JAMČENO.

5 kron pošljemo zdaj za.....\$.90

100 KRON ZA \$15.25

Pri teh cenah je poština že vračunana. Predno pošljete večjo vsoto pišite nam za nižje cene, da Vam prihranimo denar.

Posiljajte v pisma naslovite na:

AMERIKANSKI SLOVENEK
Joliet, Illinois.

IZ SLOVENSkih NASELBIN.

Joliet, Ill., 3. nov. — Prihodno nedeljo, dne 7. novembra, takoj po večer- njuh okrog 3. ure popoldne se prič- naš "fair" ali veselica in prid naši slo- venski cerkvi sv. Jožefa in sicer v vseh prostorih naše stare šole.

Cerkvena veselica se bo vršila dne 7., 14., 21., 28. novembra, torej pet dni in ne samo štiri, kakor smo po- prej poročali; vršila se bo namreč tudi na predvečer Zbavljnega dne.

Tiket ali vstopnica, veljavna za vseh pet dni, stane samo 50c. Vsak tak ti- ket je numeriran ali s številko znan- menovan in veljaven tudi kot srečka za zrebanje lote št. 17, blok 7, ležeče na Sylvian Hills, ki jo je podaril za "fair" rojak g. J. Pirc.

Priprave za našo cerkveno veselico so dovršene. Spodnja in zgornja soba sta lepo preslikani in dovolj prostorni za vse raznovrstne "stunte" in za mno- gobrojno občinstvo. Tudi stopnice so prenovljene. In preskrbljeno je vse drugo, česar si poželji prava zdrava slovenska duša.

Torej na svidenje na našem "fairu" v nedeljo popoldne in zvečer!

— Častna nagrada D. M. D. Sledeče poročilo presojevalnega odbora v slu- čaju razpisa častne nagrade za igro iz našega življenja v Ameriki je bilo od- poslano na naslov D. M. D. v Jolietu:

"Joliet, Ill., 29. okt. 1915. Slavni Dekliški Mariji Družbi v Jolietu, Ill. Presojevalni odbor, svoječasno izvo- ljen v presojo iger, doposlanih glasom razpisa častne nagrade za igro iz na- šega življenja v Ameriki, Vam nazna- nja, da je vsled pomankljive idejne vsebine in dramske tehnike doposla- nih petih iger odklonil podelitve raz- pisane nagrade v znesku \$100 ter ob- nem sklenil, priporočiti sl. D. M. Dru- žbi, da ista podaljša natečaj za "dobo 6 mesecev oziroma do dne 1. majnika 1916, vrne pisateljem doposlane igre v izpopolnitev istih ter obnem razpiše nagrado tudi za nove tekmece. V na- di, da bo slavna D. M. Družba uvaževala sklep oziroma nasvet presojeval- nega odbora, se je zadnji razšel, ko je svojo nalogo po svoji najboljši moči vestno izvršil. Za odbor: (Pispana predsednik in tajnik dotične seje.)

— Rev. Josip Škur, dosedanji kaplan naše slovenske cerkve sv. Jožefa, je bil te dni imenovan za župnika sloven- ske cerkve sv. Cirila in Metoda v Lo- rainu, O., kot naslednik Rev. J. A. Stefana, ki je dobil neko anglijsko župnijo. Rev. Jos. Škur, rodom bene- ški Slovenec, je kaplanoval pri nas iz- za dne 15. novembra 1914, to je, izza svojega prihoda v Ameriko. Danes opoldne je odpotoval župnikovat v Lo- rain, O. V slovo od Jolietu je č. go- spod napisal sledeče vrstice:

"Vernikom slovenske katoliške žup- nije sv. Jožefa v Jolietu! Dragi mi v Kristusu! Okoliščine mi niso dovo- lile, ustmeno se posloviti od Vas. Zato pa naj Vam s tem pismom izrazim sr- čen pozdrav in vso zadovoljnost, ker ste me izza mojega prihoda med Vas na najlepši način čislali in spoštovali kot svojega pomožnega duhovnika. Samo eno leto sem bival med Vami, to je kratka doba, a zame je bilo to leto bogato najlepših spominov.

"Znana je Bogu in ljudem Vaša od- kritosrčna pobožnost, Vaše globoko spoštovanje do duhovščine, in to je tisto, kar osrečuje vsakega marljivega pastirja slovenske župnije sv. Jožefa v Jolietu. Ne, moja ušesa niso slišala razžaljevalne besede od Vas, a nasprotno. Vi ste takorekoč srkali božjo besedo, katero sem Vam razlagal, bodisi pri pridigah, ali pri razlaganju katekizma. Vaši otroci v šoli so bili ravno tako prijazni z menoj in so se pridno učili izveličalnih nauk. Vam in njim iskrena livala in srčen pozdrav!

"Sam pripoznam svojo jezikovno ne- spretnost, ali —

"Mili glasi tam na Sayi, Soči, Dravi se glase; Na Nadiži so hripavi, Težko ž njimi se vrste,

Zato pesem sladkomo! Ni mogoče mi zapeti! Slabo bi se pa stidilo To Slovencem razodeti!"

tako poje naš beneški pesnik. Vi ste se ozirali na jedro, in drugo ste za blagovolno odpustili.

"Težka je naloga vsakega duhovni- ka. Bog začetek in konec vsemu, du- hovnik pa odgovorni posredovalec med Njim in ljudstvom; vera svetinja, za katero moramo tvegati, če treba, tudi življenje; krščanska ljubezen, ki nam zapoveduje pomagati po svoji moči vestno in pošteno vsem brez iz- jeme; gojitev domačega duha in tudi jezika; težnja po vsakojakem mogo- čem napredovanju v vzvišenem kr- ščanskem duhu — evo v glavnih po- tetah red vodilnih nazorov rimsko- katoliškega duhovnika!

"V to sem se trudil že od trenutka, ko se mi je pot čez altar odprla v živ- ljenje. A če se mi ni posrečilo, vse do pitčne izpolniti, bilo je zaradi tega, ker je telo šibko, dasiravno čvrst in dober ostane duh.

"Milo torej sodite moje duhovno delovanje med Vami, in kakor bom jaz Vas in Vašo dedico ohranil v ligem spominu, tako se i Vi mene spominjate v svojih molitvah. In ker 'človek

je kot list v jeseni, ki veter ga ledeni zanesse kamorkoli', se tem potomi po- slavljam od Vas z bratovskim pozdra- vom in nadi, da pozneje se vidimo nad zvezdami.

"Ostajam Vam vedno v Kristusu vdani — Rev. Josip Škur, župnik pri Sv. Cirilu in Metodu v Lorainu, O."

— Umrli je zadnji petek na 1204 Cora st. v hiši svojih staršev 19letni mla- denič, g. Karl Kambich, sin rojaka Mar- tina Kambich. Meseca aprila se je pri- dela v podkvarni prehladil in je bo- lehal devet mesecev. Pogreb se je vr- šil v nedeljo popoldan. Sorodnikom naše sožalje. Pokojniku sveti večna luč!

— "Naša kri" se imenuje krasna igra, ki jo uprizori Slov. izobr. in podp. dr. "Triglav" na praznik sv. Stefana dne 26. dec. t. l. na odru Sternove dvorane.

— Obstranski tlaki North Chicago streeta se vendarle preneajo po me- stnih predpisih, dasi le počasi; najpo- časnejši so naši ljubi Irci, ki so sicer vedno in povsod prvi, kakor se spo- dobi, seveda. Pa pustimo to. Ome- njamo, da je že pred mnogimi poslopji napravil najlepši obstranski tlak iz ce- menta naš slovenski kontraktor, g. Anton Golobitski, ki ima v g. Popku, našem rojaku, najspretnejšega moj- stra za izdelavo obstranskih tlakov.

Ko bode N. Chicago street z opeko tlakovan in olepšan s širokimi "side- walki" iz cementa, bo II. warda smela mestni upravi zapeti najlepši hvalo- spev, kajti potem se začne za našo slavno wardo nova doba procvita in prospeha.

— Nad 5.000 ljudi se je udeležilo formalne otvoritve hotela Woodruff Inn v ponedeljek popoldne in zvečer. Vsi so občudovali krasoto novega ho- tela.

— Guverner Edward F. Dunne bo govoril na drugem letnem banketu, ki ga priredi The Joliet Association of Commerce dne 16. nov.

— "Chicken Joe". Do snoči je bilo izbranih devet porotnikov in slučajno "Chicken Joe" Campbell, črna-kaz- njena, ki je tožen pred sodnikom Hooperjem zaradi namišljenega umor- ra gospe Odette Allen, soproge bivše- ga ravnatelja državne kaznilnice v Jo- lietu. Presenečen je bil Joliet večerj po naznanilu odvetnika Barnetta iz Chicago, ki zagovarja toženca, da bo njegov klient ali branjenec edina pri- ča za zagovorništvu, dočim ima držav- no pravdnštvo na razpolaganje več pri- č proti tožencu. Tožba zbujala ve- liko pozornost.

— "Amerika in Amerikanci." Tako se imenuje najlepša knjiga, kar jih je bilo spisanih v slovenskem jeziku o naši novi domovini. Knjiga je najlep- ša in tudi največja, kar ima nič manj nego 608 strani. In koliko slik je v tej knjigi! In koliko drugih stvari, ki so velezanimive in poučne! Že sami opi- si s podobami iz našega slovenske- ga življenja v Ameriki so vredni, da si knjigo omisli vsako slovensko društvo, a tudi vsak izobražen Slovenec. Ta knjiga je lahko v diko in kras za par- lov vsake slovenske hiše v Ameriki. Knjigo "Amerika in Amerikanci", ki jo je spisal Rev. J. M. Trunk, je dobi- lo po napol znižani ceni v knjigarni Ame- rikanskega Slovenca, Joliet, Ill. Ve- zana knjiga stane samo \$1.50, po pošti \$1.75. Pridite ali pošljite ponjo! — Ad.

Chicago, Ill., 31. okt. — Dragi ured- nik A. S.! Prosim, da mi natisnete pi- smo, ki sem ga prejel od moje sestre iz stare domovine, iz Belokranjskega. Piše, kako so stroge postave sedaj tam, kaj doseže, če kaj govori čez Av- strijo. Jaz mislim, da bo gotovo kak- šnega rojaka zanimalo tukaj, posebno tistega, ki spada, čeprav že mrtva in pokopana, k takozvani S. L. Pismo se glasi:

"Dragi brat! Jaz, tvoja sestra, si vzajem malo časa in ti napišem en- par besed. Dam ti znati, da sem do- bila tvoje pismo, ki si mi ga pisal, 1. julija. Denar sem pa dobila še junija, pisma pa nisem dobila z denarjem vred. Ti meni pišeš, kako kaj naši soldati, so li še živi. Pa vse sorte so. Iz Krivoglavice so še vsi živi, samo Janez Gnoev in Orličnik Tine, naj- mlajši, so bili ranjeni, pa so že ozdra- veli in so že nazaj šli v vojsko. Tako eni pišejo, eni pa ne. Pišeš mi, če je moj mož v vojski? Je bil 2 meseca na Taljanskem, pa je prišel domov na "urlavb", pa je prošnjo zložil in zdaj je oproščen za zdaj, če ne bo še huje- šle. Bil je na Taljanskem pri Tolmi- nu pri sanitežjih, je nosil ranjene v spital iz bojišča in pokopal mrtve. Zdal ti dam vedeti, kako kaj tukaj. Po- slobo. Ne smemo nič prodati, ne zra- nja, ne živine, ne prašičev. Kedor pa mora kupiti kaj, mora si dobiti pravi- co od glavarstva in potem iskati po hišah. Družina je pa taka, da ene ženske čevlji stanejo 30 kron, ena kila govedine 4 krone, in vse je tako dra- go. Za tavežent gold. volni ne morejo orati. Zdal je vse zaprto. Zdal bo država pobirala živino, morda nam bodo vzeli voli, pa mi si ne moremo

pomagati, ker so zdaj hude postave. Zrniče nam bodo tudi vse vzeli, samo kar nam bodo oni delili, to bomo jeli. Tako da je tukaj zdaj jako slabo. Go- voriti se ne sme nič, takoj pride žan- darmu v uho, če kdo kaj reče čez Av- strijo, ga prece odpeljejo v Ljubljano in dobi na leta aresta ali je pa ustrel- jen. Iz Podzemeljske fare so odgnali v Ljubljano 4 ženske in može, ker so nekaj govorili čez Avstrijo. Ena de- kle je rekla, da naj gospoda žito jedo in njim pustijo pšenico, pa so žandari seznali in so jo odpeljali v Ljubljano; se nič ne ve, kaj bojo naredili z njo. Druga ti nimam kaj pisati in te lepo pozdravim tvoja sestra

Katarina."

Shamokin, Pa., 1. nov. — Dragi mi Amer. Slovence! Vem, da je že pošla moja naročnina, ali jaz bi Vam bila že popred poslala, ali nas je ustavila gos- pa štorika in v spomin nam je pu- stila lepo debelo deklico; smo je zelo veseli. — Tukaj se dela sedaj vsaki dan, ali dosedaj je bilo slabo, ker se je delalo samo dva ali tri dni na teden. — Družega novega ni tukaj. Tukaj Vam pošiljam dva dolarja in prosim, da mi pošljete karto, da bom znala, da ste dobili. Sedaj pozdravim vse ci- tatelje in čitatelje našega predzaga- nam lista in ostanem še naprej Vaša naročnica

Fani Veselitz.

SLIKE IN ČRTICE Z BOJIŠČ.

Osemnajsti avgust pri bateriji 30.5 cm.

Ivan Filipič, cerkovnik iz Lednice, piše žirovskemu župniku: Velečasti gospod župnik! Danes imam zopet nekaj novic. Najprej Vam opišem, ka- ko se nam je godilo 18. avgusta. Ime- li smo lep dan. Takoj zjutraj, ko smo vstali, smo se "spucali" prav kakor za cerkev. Ob 9. uri je bil nastop. Šli smo do naše baterije. V bližini bate- rije smo prejšnji dan postavili še pre- cje čedno kapelico. Mislili smo nam- reč, da bomo imeli sv. mašo. Pa pri- šlo je drugače. Ni bilo namreč gosp. patra. Tako tudi ta dan nismo imeli sv. maše. Ko pridemo do kapelice, se postavimo krog nje. Nato pridejo na- ši častniki z gosp. stotnikom, ki se piše Lajtoš. Napravil nam je lep govor. Nato je rekel: "Ker ni prišel g. pater, pa molimo sami." Prvi je pokleknil on pred kapelico luške Matere božje. Se- veda, za njim smo poklekili tudi vsi vojaki. Molili smo prav pobožno za srečen izid vojske, za zmago itd. Ob pol 11. uri je bil razhod. Ta dan smo dobili menažo, kakršne še nikdar po- prej! Še "studl" smo dobili, ki meni najboljše "paše", zraven pa tudi vina, cigarete in še vsak topničar 80 vinarjev. Popoldne smo se igrali prav po otro- čje. No, še jaz sem dobil 1 K 72 v nagrade, ker sem znal dobro igrati. Se- veda petja ta dan tudi ni manjkalo. Mi Slovenci, čeravno nas ni čez 15, smo jo prav krasno vrezali. Taljani so nam dali prav lep mir, kakršnega nismo pričakovali. Naslednji dan popoldne je bilo prav po navadi. A ni bilo še ko- silo gotovo, ko pride brzovaj, da mo- ramo takoj proč. Popoldne smo delali kakor neumni. Proti večeru je bilo vse naloženo. Imamo sedem avtom- bilov in še več drugih vozov. Nato smo imeli še enkrat nastop. G. sto- nik nam je rekel takole: "En mesec smo imeli počitek. Ali sedaj pa gre- mo daleč in na težka pota. Potpeti moramo vse, četudi po več dni ne je- mo in nič ne spimo." Nato smo šli na avto. Vozili smo se po jako slabi ce- sti ponoči. Bili smo ravno na neki samotni. Kar se začuje strašan ropot. Vsi smo tekli na dotično mesto. Bog pomagaj! Avto s topom vred se je prevrnil daleč v grapo! Na tem avto- pa je bilo tudi precej moštva. Misli- smo, da ne najdemo več živega člove- ka. Pa vendar ni bilo več mrtvih, kot samo eden. Ta je bil nadognjčar; enajst mož pa je bilo ranjenih. Tu- kaj na tem mestu me je Bog prav o- čitno rešil iz nesreče. Jaz sem nam- reč z vso silo hotel iti na ta avto, ker pa ni bilo prostora, sem šel na zadnji. Kaj bi bilo lahko z menoj, če bi bil ostal na tem! Drugega nič; je po na- vadi. Zdrav zmeraj kakor ptič! Prosil sem tudi za 48 ur dopusta, pa ga ni- sem dobil. Prišel bi bil čez hribe... Taljan pa sedaj ne strelja več s tako korajžo kakor je poprej, ker vidi, da nič ne doseže. Bodite vsi skupaj lepo pozdravljeni! Vaš vdani Janez Filipič.

12. avgusta 1915.

V strelskih jarkih.

Albin planinec je pisal 20. avgusta 1915 sledeče:

Vaš list "Domoljub" napravlja ve- liko veselja, zabavnih in kratkocasnih uric meni in tovaršem. Zdal sem bil v ognju 10 dni, pa streljal sem samo 14. avgusta ponoči, ko se je blizal so- vražnik našim postojankam. Lahki stre- ljači venomer ponoči in podnevi, do- čim jim naši brambovi niti ne odgo- varjajo ne. Kolikor je škode, jo na- pravi artiljerija, ki razpiše granate po celi bojni črti. 17. avgusta je uda- rila granata poleg mene v breg; ka- menje me je do polovice posulo ter raztrgalo sukno, da me je ponoči sko- raj zeblo v jarku, kjer sem ležal poleg strojne puške ter čakal Italijana, ki pa tisto noč ni prišel na muho. Bo pa drugo pot.

Pozdravljam vse kranjske Orle!

Vedno počitnice.

Pomenljiva izjava.

Črnovojnik Aleš Riedl piše s sever- nega bojišča svojemu župniku v Pli- berku:

Častiti gospod župnik! Sprejmite

moj pozdrav. Kakor skoraj vse mo- ške, je tudi mene odtrgala vojska od moje družine. Danes, na praznik Ma- rijinega Vnebovzeta, je ravno pol le- ta, odkar sem od doma. Na različnih krajih sem preстал že veliko trpljenja. Zdal sem že na osmem kraju. Tukaj sem blizu slavnega Marijinega sveti- šča. Mariji se bom zdaj posebno pri- poročal, da bi me tudi še naprej tako varovala kakor doslej... Bival sem skupaj že z vsemi avstrijskimi narodi. Videl sem: Bolj ko je kak narod sa- mo navidezno prosvitljen" (fortschritt- lich"), tem manj je pošten in pobo- žen. Jasen zgled vsem po tukajšnji Poljaki. Kako dobri so ti ljudje, kako globoko verni, kako molijo vsak dan! Nikjer se ne sramujejo vzeti cepice z glave; zjutraj in zvečer molijo vsi kle- če pri kapelici pred našim stanova- njem; ne pogledajo nikamor, zrejo na- ravnost v podobo Križanega. Resni- co, povem Vam, take molitve do zdaj še nisem videl. Z Bogom! Vam udi- ni Aleš Riedl, načelnik izobraževalne- ga društva v Pliberku.

"Gredo že spet 'finfarji' naprej..."

Iz pisma vojaka Antona Budja, ki je pridržen dragonskemu polku vojna pošta 67, posnamemo sledeče zanimivosti:

12. avgusta 1915.

Pred šestimi meseci sem prejel og- njeni krst v Karpatih. Takrat smo odbili ruski napad. Od tistega časa sem bil že bogve kolikokrat v ognju in sicer v tako strašnem, da se sam ču- dim, kako sem se zdrav in neposkoda- van ostal. Žalibog; marsikateri tova- riš je obležal mrtve in leži zakopan v daljni Galiciji ali pa na Ruskem. Bomi križ in pa par cvetic, ki smo jih vsa- dili, znači njegov grob. — Zdal bo pa že boljše. Najhujše boje smo prestali in mislim, da bodo Rusi začeli vendar enkrat sklepati mir, saj si tako ne mo- rejo več pomagati.

Od našega eskadrona nas je ostalo še 16.

Slovencev nas je bilo 100, a zdaj nas je še sedem. Bili smo pa tudi povsod prvi. Kadar smo šli naprej, so drugi rekli: "Danes se pa ni treba bati, gre- do že spet 'finfarji' naprej." Od naj- boljšega eskadrona nas je torej ostalo še 16. V začetku nas je vodil pogu- men poročnik, ki se zdaj zdravi na Če- škem. Izgubili smo 28. junija tudi na- šega "očeta", tako smo imenovali na- šega podpolkov. grofa Thurnu. Na- pravili smo napad, pa nas je bilo pre- malo, bolje Rusov je bilo preveč. U- maknili smo se nazaj, a žalibog — pa- del je tudi grof 200 korakov pred ru- sko rojno vrsto.

Spravili smo ga z največjo nevarno- stjo proč še-le tretji večer in ga pokop- pali v Lyovu.

Na Ruskem nam gre še bolj kot v Galiciji; pred nami beže tudi civilisti in nam popuste marsikatero žival, ki jo še z večjim veseljem ujamejo kot Ru- se. Kuhari zna vsak izmed nas bo- lje, nego doma ženske. — Zdrav sem še vedno — hvala Bogu.

Zahvalim se tudi za poslane časopi- se. To me najbolj veseli, da dobim kaj za brati. Pa tudi drugi Slovenci, kol-ikor jih je tukaj, so hitro okoli mene, da skupno prebiramo novice iz domo- vine.

S pozdravom vaš zvesti sin Anton. Hrana za Taljane.

Janez Repnik iz Zg. Brnika pri Cer- kljah piše (20.7.) svojim staršem z italijanskega bojišča:

Dragi starši! Srčno Vas pozdravim čez visoke Julijske alpe in Vam sporo- čam, da sem zdrav, kar tudi Vam že- lim in da bi se kmalu videli. Pišete mi, da bi kdo prišel k meni; a to ni mogoče, ker civilistov tu sem ne pustite. Da bi prosil dopust, ni vredno, ker bi potem še težje šel nazaj... Prav veseli me, da mi pišete, kako Vam gre doma in kakšno letino imate. Jaz imam do- slej še dosti dobro. Oskrbujem dva konja, ki nosim z njima živež in mu- nicijo; enkrat nesem živež za naše, drugičkrat pa za Taljane; a tista hrana, ki je za polentarija, je videti lepa, a ko jo sprejme, mu ne dene nič kaj dobro, ker je kmalu po njem. Taljani stre- ljačo veliko, ne zadenejo pa nič. Ima- jo težke topove, a kaj jim pomaga, ko ne bojo z njimi nič opravili. Ka- kor je Rus premagan, tako bodo tudi Italijani. Sedaj Vas pa vse pozdra- vim...

12. avgusta 1915.

Dragi starši! Srčno Vas pozdravim, Zahvalim se Vam za tobak, ki ste mi ga poslali. Zdrav sem, hvala Bogu, še zmerom... Vreme je lepo; seveda vro- čina je hujša, kakor doma; pa nič ne dene. Mi bijemo po Taljanih, da je veselje. Napadajo nas v veliko moč- nejših trupah, kakor so naše, a vselej so strašno tepeni. Topovi sedaj ne pokajo tako pogosto, ker Taljani so že izprevideli, da, dokler slovenska kri ži- vi, slovenske zemlje ne dobi. Tako u- pamo, da bo zmaga n naši strani in da bo morebiti kmalu mir, ker vsak že težko čaka, da bo rešen vojske. Pro- sim Vas, da bi mi poslali "Slovenco" ali kaj drugega, zakaj radi beremo, kako se godi na drugih bojniš črtah in kaj je novega doma. Zdal pa vse skupaj pozdravim. Z Bogom!

Vedno počitnice.

Teta: "No, Korček, ali rad hodiš v solo?" — Karel: "Ja, že; pa..."

Teta: "No, kaj pa...?" — Karel: "Se rajši bi hodil, če bi bile zmerom počitnice."

Kašelj in hripavost

prideta z mrlzim vremenom, ter jih je težko odpraviti. Njihovo zdra- vljenje zahteva hitre pomoči in rabo kakega zanesljivega zdravila.

SEVERA'S Balsam for Lungs

(Severov Balzam za Pljuča) se rabi pri zdravljenju prehlada, kašlja, hripavosti, vnetja sapnika in oslovskega kašlja že preteklih pet in tri- deset let. Je zelo izborni tešili pripravek. Njegovo rabo priporočamo vsm — mladim in starim, otrokom in odraslim. Cena 25 in 60 centov.

"Imel sem hudi kašelj," piše g. Frank Vacha, iz Elk River, Minn., "ter sem kupil steklenico Severovega Balzama za Pljuča in predno sem ga porabil celo steklenico, je kašelj popolnoma izginil. Jaz sem 63 let star ter se zdravega počutim."

Kupite SEVEROVE PRIPRAVKE od vašega lekarnarja.

Zavrnite nadomestitve. Ako vas le- karnar ne more zalogiti, na- ročite jih od nas.

ZAPEKA, medla glavobol, o- motica, jetrne pi- tožbe, zlatenica in žoltnica se vajo zdravljenju, ako se rabiyo kakor na- vedeno v navodilu

SEVERA'S Liver Pills (Severove Jetrne Kroglice). Cena 25c.

W. F. SEVERA CO., Cedar Rapids, Iowa.

Iz malega raste veliko!

Resničnost tega pregovora je neovrgljiva. Ako želite imeti kaj za starost, začnite hraniti v mladosti. Mi plačamo po

3%—tri od sto—3%

na prihranke. Z vlaganjem lahko takoj začnete in to ali osebno ali pa pismeno. Vse uloge pri nas so absolutno varne. Naša banka je pod nadzorstvom zvezne vlade.

Mi imamo slovenske uradnike.

The Joliet National Bank

JOLIET, ILLINOIS

Kapital in rezervni sklad \$400,000.00.

ROBT. T. KELLY, pred- CHAS. G. PEARCE, kasir

Poskusite Novo Pivo

Old Lager

•••••V STEKLENICAH•••••

Je BOLJŠA in okusnejša pijača, kot katero drugo pivo.

IZDELUJE GA

Joliet Citizens Brewing Co.

Oba telefona 272

Dobite je vseh boljsh salunih v Jolietu

SLAVNOZNANI

SLOVENSKI POP proti žeji - najbolje sredstvo.

Cim več ga piješ tembolj se ti priljubi.

Poleg tega izdelujemo še mnogo drugih sladkih pijač za krepčilo.

BELO PIVO

To so naši domači čisti pridelki, koje izdeluje domača tvrdka.

Joliet Slovenic Bottling Co. Joliet, Ill.

913 N. Scott St.

Telefoni Chi. 2275 N. W. 480, ob nedeljah N. W. 344

Podpirajte trgovce, kateri imajo oglaš v Amer. Slovencu.

IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

— Monsignor Anton Zupančič umrl. Dne 7. sept. opoldne je po kratki bolezni umrl velečastiti gospod monsignor Anton Zupančič, tajni komornik Nj. Svetosti papeža, knezoškofjski konzistorialni svetnik, profesor bogoslovja v Ljubljani. Rojen je bil 13. januarja 1841, posvečen v duhovnika 3. avgusta 1867. Domovini je blagi pokojnik izvršil veliko delo z ustanovitvijo "Katoliškega tiskovnega društva". O tem se poročajo: Pokojnik monsignor Zupančič je kot mlad duhovnik služboval najpoprej v Smartnem pri Litiji, v Mengšu, Cerkljah in pri Sv. Jakobu v Ljubljani. Nato je bil imenovan za bogoslovne profesorja v ljubljanskem semenišču. Malo je tako skromnih in zgledoprostih duhovnikov, kakor je bil pokojni profesor, ki je neumorno in ne sebično deloval celih 41 let v vinogradu Gospodovem zlasti kot odgojitelj in učitelj novih dušnih pastirjev. Zadnje tri štiri leta (v pokoju je bil 7 let) je vidno pešal in se je zaradi tega moral posloviti od tako priljubljene semeniške stolice. Njemu gre čast in zaslug, da je zidal in tudi postavil trdno podlago tako koristno in uspešno delujočemu "Katoliškemu tiskovnemu društvu". Kakor čebelnica je zbiral in spravil skromne prvotne dohodke tega prepotrebne društva, da se je moglo pozneje razviti do take razsežnosti. Natančnost, ki jo je kazal pri vsem delovanju do malenkosti, je obdobja vredna. Kot profesor v semenišču je bil splošno priljubljen. Rad dolaren je bil, kakor malokdo. Ni ga našega podjetja, društva, kjer ne bi se med prvimi dobrotniki ali ustanovitelji ne bralo njegovo ime. Ni ga bilo pogorišča, ali nesreče, kjer pokojni dobitnik ne bi bil izdatno prispeval. Takemu mozu-vzoru v skromnosti zase, v darežljivosti za druge — čast! Truplo njegovo je blagoslovil ob pogrebu presveti knezoškof dr. Anton Bonaventura Jeglič.

— Dne 6. sept. je umrl v Zalogu pri Cerkljah v pokopni župnik, duhovnik svetnik č. g. Mihael Barbo. Kot župnik je deloval časa na Trebelnem, v Horjulu in v Smledniku. Vsi deli njegovi in blagoga značaja je bil povsod priljubljen.

— Nenadoma je umrl 5. septembra v Trzinu zlatomašnik č. g. Jožef Preša, župnik v pokoju.

— Zopet pogreb. Dne 13. septembra je umrl v Cerkljah č. g. Francišek Kunstelj, župnik in dekan v pokoju. Kajni gostoljubni gospod je dolgo časa bolehal. Dosegel je starost 71 let.

— Na polju slave. Z dne 23. sept.: Naši katoliški visokosolcevi je že lepo stevilo obležalo za vselej — na bojišču. Pred tednom smo čuli o junaki smrti častnika P. Rupnika, ki je bil starejšina "Zarje", in sedaj prihaja žalostno sporočilo, da je v zadnjih bojih v Galiciji padel praporščak Valentin Skušek, tudi vnet član naše katoliške dijaške organizacije. Za domovino je žrtvoval življenje že 16 naših slovenskih katoliških akademikov.

— Od Treh Far v Beli krajini. Zdal ko vozi hlapon po Beli krajini, se bo tudi starodavna božja pot pri Treh Farah močno poživila. 29. avg. nam je železnica pripeljala na tisoče božjepotnikov s krajske in hrvatske strani. Tu se tako lepo kaže vzajemnost Slovencev in Hrvatov, ki iščemo vsakdar osebno pa v sedanjih težkih časih pri "Majki božji" in sveti "Bogorodici" tolažbe in pomoči. Tu vidiš še pristen jugoslovanski živelj, ki te spominja na one čase turškega jarma, ko je jugoslovanski kristjan tudi iskal tolažbe in utehi pri nebeški Kraljici, ko so guštarji v junaških bogoljubnih pesmih izražali čuvstva naroda in dajali upa na boljše bodočnost.

— Begunci, ki se nahajajo na Kranjskem in nimajo dovolj sredstev, se bodo morali preseliti v Lipnico. Ta nikaz je oblast vnovič poslala okrajnim glavarjem.

— Ponk v zavodu sv. Stanislava v Sent Vidu se zaradi ranjencev, ki so nastanjeni v poslopju, še ne more pričeti.

— Sirote brez staršev imajo po umrlih na bojišču pravico do državne podpore, a normalna starost, do katere je izplačevati podpore, velja pri dečkih dovršeno 16 leto starosti, pri deklicah dovršeno 14 leto. Pri zaostalih — iz vzemši sirote, ki imajo po zakonu o vojaški preskrbi pravico do vzgojevalnega prispevka — se veže prisodba podpora razen tega na pogoj, da je padli, preden je odrinil v vojaško službovanje, te osebe res bistveno vzdrževal ali vsaj trajno podpiral.

— Presenetljivo lepa je cerkev sv. Antona Pad. na Vici pri Ljubljani. Oni teden so odstranili visoke odre iz svetišča, ki se ponaša s krasno, okusno in umetniško slikarjo. Cerkev je

res, kakor bi jo iz "škaflice" vzeli. — Kdaj pride na vrsto župnijska cerkev v Spodnji Šiški.

— Častni grobovi. Na ljubljanskem pokopališču so pokopali od začetka sedanjih vojske ter do 3. sept. t. l. — 840 vojakov, ki so umrli po ljubljanskih bolnišnicah vsled bolezni ali ran, dobljenih na bojiščih.

— Zdravstveno stanje v Ljubljani. Dne 7. sept. se je nahajalo v bolnišnici za kužne bolnike 35 bolnikov, ki so ali oboleli na azijski koleri, ali so deloma zdravi, ali pa so še bacilonosi.

— Smrt na bojišču. Dne 10. avgusta je padel v Galiciji kadet Stefan Kočevar, gojenec 7. šole v zavodu sv. Stanislava v St. Vidu. Njegov tovariš Jožef Koželj je pa ranjen od šrapnela.

— Pri podkovanju konja je dobil Stare Primož iz Skarucine take poškodbe v trebuh, da je revež moral (3. sept.) umreti.

— Iz ruskega ujetništva se je oglašil te dni Franc Brezovec, doma iz Votovelj pri Naklem. Od 7. dec. 1914 ni bilo od njega nobenega pisma. Ta dopisnica je hodila samo 23. dni. Zena Marija Brezovec je tembolj vesela, ker je mislila, da ga ni več med živimi.

— Pogrešajo se: Franc Sternljan, korporal 17. pp., 15. komp. Vojna pošta 32. — Franc Bergine, vojak 97. polka, 6. stot. — Ivan Rijavec, žel. čuvaj št. 680, Verd, p. Vrhnika pri Ljubljani, išče svojo ženo Antonijo ter sinova Antona (14 let) in Jožefa (4 leta), ki so ob izbruhu vojske iz Italije ostali v Tržicu (Monfalcone).

— Išče se Franciška Zidar, služkinja pri Anji Zidar v Tihoboju (p. Sv. Križ pri Litiji). Dne 21. avgusta je šla na božjo pot na žalostno goro pri Mokronogu, od takrat je ni več domov. Stara je 27 let, nekoliko slaboumna, suhe in dolge postave.

— Odškodnina za žganjarske kotle. Vsi delniški odbori ob vojaški oblasti plačevala zahtevane bakrene kotle po štiri krole 1 kg.

— Sentjanski premogovnik na Dolenskem bo prodan na dražbi. Najnižji ponudnik 619,426 K. Premoga je baje v izobilju za stoletje.

— Preskrba ljubljanskega mesta s krompirjem. Iz Ljubljane, 16. sept.: Odsel za aprovizacijo Ljubljane je storil v zadnji seji potrebne sklepe zaradi preskrbe Ljubljane s krompirjem. Vlada je privolila, da se bo dobila večja množina krompirja s krajskega okraja. Zadnji teden se je začelo z razprodajo na drobno. Te dni izide razglas mestnega magistrata radi naročanja krompirja na poljubne množine. Naročil bo lahko vsakdo. Prodajal se bo krompir, kakor je bilo citati, najbrž po 8 K 100 kg.

— Umrla je v Pungertu pri Škofji Loki 72 letna Marija Lušina, roj. Triler. Pokojna je bila dobra krščanska mati in članica Mar. družbe za žene.

— Za popotnike. Kdor hoče prestopiti mejo s Krajske, Koroške in Primorske, mora imeti potni list in dovoljenje vojaškega poveljstva, za kar se napravi prošnja pri glavarstvu na podlagi potnega lista. V krajevem prometu so potrebna potrdila o istovetnosti, ki jih izdajajo županstva.

— Iz italijanskega vojnega ujetništva so se oglašili sledeči vojaki: Peter in Alojzij Pečnik, doma iz Gostec pri Škofji Loki. — Cetovodja Alojzij Cornan, ki piše svoji ženi v Domžale: Danes se peljemo iz Genove v Sardinijo. Do tu smo se z vlakom vozili 26 ur. Ko pridem v določeno mesto, se že oglašim. Zdrav sem, hvala Bogu.

— V ruskem ujetništvu so: Brata Karel in Matija Jeme, ter Fran in Alojzij Cerar, doma iz Zej, župnije Dob pri Škofji Loki. — Franc Orehek iz Zej je umrl na bojišču v Galiciji. — Ivan Eržen, doma iz Pungerta.

— Tudi "begunci". Iz Taškenta v osred. Aziji, kjer se nahaja sedaj tudi mnogo slov. častnikov in vojakov, se je posrečilo 88 častnikom in vojakom avstr. armade uiti iz ujetništva. Pod vodstvom nekega stotnika in polkovnega zdravnika dr. Heinerja so prišli srečno do perzijske meje. Rusi so jih preganjali na celi poti, dolgi 800 km, ali kljub temu so begunci srečno prekorčili mejo, kjer jih je prijel perzijska obmejna straža. Potem ko so bili zadržani, so bili odposlani v Teheran, kjer so gostje avstrijskega poslanstva. (Taškent je glavno mesto ruskega Turkestan v porečju Sirdarja. Prebivalcev ima 155,673, ki so večinoma (85 odstotkov) mohamedanci. Proti jugozahodu je do perzijske meje izpeljana železnica. Kljub temu se sliši malo verjetno, da bi kar 88 mož moglo uiti v težkih razmerah in po tako dolgi poti iz ujetništva.)

— Umrl je 17. sept. v Ljubljani č. g. Franc Kadunc, župnik v p. Rojen je bil v Žužemberku 16. aprila 1847, v mašnika posvečen 28. sept. 1871.

— Gerent v Postojni. Doželna vlada je v sporazumu z deželnim odborom razpustila občinski zastop v Postojni in za gerenta imenovala c. kr. vladnega tajnika dr. Lukana.

— Zaradi navijanja cen so bili 20. sept. pred ljubljanskim deželnim sodiščem kaznovani: Janko Predovič iz Ljubljane z enim mesecem hudega zapora in 8000 K globe; Elija Predovič iz Ljubljane s trimesečnim hudim zaporom; Janez Ješe, posestnik iz Jame pri Mavčičah z enim tednom hudega zapora in z 200 K globe.

— Duhovniške izpremembe v ljubljanski škofiji. Podeljena je župnija Rudnik č. g. Janezu Pfajfarju, župniku v Javorjah nad Škofjo Loko. Premesteni so č. gg.: Alojzij Brecljin iz Cerkeja pri Kranju za župnega upravitelja v Novo Oselico; Ivan Tomažič, uršulinski katehet v Ljubljani, na lastno prošnjo za kaplana v Cerklje pri Kranju; Matej Vilfan iz Škofje Loke za uršulinskega kateheta v Ljubljani. V Škofji Loki je nameščen za kaplana semeniški duhovnik č. g. Anton Anžič.

— Cene za slamo je v sporazumu z armadnim poveljstvom določila deželna vlada krajska. Najvišja cena za prešano slamo je 7 K, za rahlo 6 K.

— Trpin za trpina. Franc Krmel, uslužbenec v zavodu sv. Stanislava v St. Vidu nad Ljubljano je od svojih skromnih sredstev podaril 100 K za vdove in sirote padlih vojakov, nato pa še zavodu sv. Stanislava 600 K, da bi za znižano ceno sprejel kakoga dijaka, katerega oče je padel na bojišču. Razen tega je dvema beguncema iz Galicije plačal vožnjo v daljno Trnovo.

— Ranjenci in bolniki. Iz Zagorja ob Savi poročajo: V bolnišnici Rdečega križa smo imeli na rojstni dan cesarja 18. avgusta 76 rekonvalescentov. Občinstvo je kar tekmovalo, kdo bo dal več v dar ranjencem. Prvi je prišel župan Tomo Koprivc, kateri je potom občine nabral 165 K 63 v. To svoto je razdelil med ranjene in bolne vojake. Njemu so se še pridružili: naš človekoljubni zdravnik dr. Tomo Zarnik s smodkami in cigaretami v vrednosti 16 K in orožniški stražmojster Zvončič, ki je tudi nabral svoto 10 K 10 v, ter drugi. Ne sme ostati pozabljen ime dr. Zarnika. Kot zdravnik dela od početka, odkar je tukaj bolnišnica Rdečega križa, brezplačno. Zdravi vsaki dan ranjence in bolnike-vojake. Kdor pozna obširne občine Zagorske doline in njegov delokrog kot okrožni zdravnik, ta uame, kako nadčloveško je dr. Zarnik kot edini zdravnik zaposlen; le svoji močni naravi se ima zahvaliti, da zmaga kot zdravnik svoje naporno človekoljubno delo. Tudi imena dam ne smejo ostati pozabljeni, katere se z materinsko ljubeznijo žrtujejo dan in noč za zdravljenje ranjenih in bolnih vojakov. Na čelu temu samaritanskemu delu stoji gospa ravnateljica Vilma Pauer. Ob njeni strani pa ravno z isto človekoljubnostjo pomagajo gospa dr. Zarnikova in gospa obratnega vodje Iloa Hynek ter še ostale gospe in gospe. Velike zaslugе ima tudi ravnatelj Pauer kot oskrbnik Rdečega križa, da je tako čedno in vzorno urejena naša bolnišnica, kjer dobi vojak po trudopolnem obrambnem delu zopet polagoma svoje moči nazaj. Tudi četovodja Feliks Godina, kateri oskrbuje pisarniška in druga dela, gleda, da zadovolji ranjene vojake in če le more, jim preskrbi kako razvedrilo.

ŠTAJARSKO

— Domoljubno romanje slovenskih Štajercev k svetišču na Gori Oljki v Savinjski dolini se je zelo lepo obneslo. Nad 7000 vernikov se je zbralo k skupni molitvi za cesarja, armado in domovino. Cerkevni govor je imel imel semeniški profesor dr. Hohnjec iz Maribora. Celjski opat mil. g. Fr. Ogradi je v imenu navzočih brzojavil presvetlemu cesarju: Več tisoč slovenskih romarjev iz Savinjske doline, zbranih pri milostnem svetišču na Gori Oljki, da molji za blagor Vašega apostolskega Veličanstva, za zmago neprimerno hrabre in kr. armade in za srečo ljubljene Avstrije, pomavlja najsposteljivejši prispevki vane ljubezni in neomajne zvestobe napram Vašemu apostolskemu Veličanstvu in presvetli cesarski hiši. — Franc Ogradi, opat celjski. — Glavar je dobil ta-le odgovor: Na Najvišje povelje prosim, da obvestite g. opata Ogradija, da se njegovo c. in kr. apostolsko Veličanstvo za želje, ki jih je izrazil v imenu slovenskih romarjev iz Savinjske doline, najmilostljivejšje zahvaljuje. Baron Schiessl.

— Preskrba beguncev. Z ministrsko naredbo z dne 11. avgusta 1914 je vlada za prehrano beguncev določila 1 K podpore za odrasle in 60 vin. za otroke na dan. Za begunce brez lastnih sredstev je država napravila tabarišča z barakami; takim beguncem, za katere ni bilo prostora v barakah, pa je nakazala stanarino prvotno 70 vin. pozneje 90 vin. na dan, a s pogojem, da gredo v občine, ki jih je določila vlada. Z ozirom na težave pri aprovizaciji velikih mest so bili begunci poslani največ v mala mesta in na deželo. Nacelo je bilo, da se ločijo begunci po narodnosti in po veri.

— Tudi Slovenci nismo brez generala. Pri Zemunu se je lani vrlo odlikoval polkovnik Avgust Globočnik iz Rajhenburga, ki je zato, ker je Srbe

spodil iz avstrijskega ozemlja, dobil od cesarja viteštvo reda srebrne krone III. vrste z vojno dekoracijo ter bil povišan v generala. Slavni mož je že prej nosil papeževo odlikoval "Pro Ecclesia et Pontifice".

— 59 avstrijskih invalidov — doma. Dne 10. septembra je došlo iz Rusije 59 avstrijskih invalidnih ujetnikov, katere so zamenjali za ruske invalide, ki so bili v Avstriji ujeti. Od naših domaćih polkov so se vrnili sledeči invalidi: Infanterist Franc Šramel od 17. pešpolka; Anton Majdič od 17. pešpolka; Jožef Vohner od 87. pešp.; Jožef Maier od 47. pešp.; Stefan Klammik od 47. pešp.; Jožef Svatina od 87. pešp.; Jožef Trafela od 87. pešp.; Ivan Cerjak od 87. pešp.

— Odlikovanje. Srebrno hrabrostno svetinjo 2. vrste sta dobila dragona 5. dragonskega polka Ivan Lesjak in Ivan Trtnik.

— Št. Peter niže Maribora. Dne 22. avgusta je naš župnik Matej Štrahl obhajal srebrno sv. mašo.

— Sv. Križ nad Mariborom. 4. ruske begunce je ujel 13. avg. kmet Ivan Hlebič blizu Sv. Urbana pri Mariboru ter jih izročil žandarmeriji v Kamnici. Ušli so iz Klunjan pri Arvežu, kjer so bili zaposleni pri kmetijskem delu. Eden med njimi je bil desetik in je pravil, da so pobegnili zaradi tega, ker so morali težko delati in zraven gladovati.

KOROŠKO.

— Svetovisarijska cerkev uničena. Za požgano božjepotno cerkvijo na Sv. Gori — je prišlo na vrsto Marijino svetišče na Sv. Višarjah. Dne 16. septembra je brezvestni Taljan toliko časa pošiljal užigalne granate, da je priljubljena Marijina cerkev pogorela. Stoletja je kljubovala viharjem, laškemu nasilju se ni mogla ustaviti. Marijina čudodelna podoba je sicer na varnem v Beljaku, toda drugo je vse uničeno. Naj se le še naprej na tak način priporočajo Italijani božjemu in Marijinemu varstvu; zmaga bo tembolj gotovo na naši strani. Naj nam ti predrzni "kulturonosi" uničujejo svetišča, ljubezni do nebeske Zastitnice in njenega varstva nam ne morejo vzeti. Ta ljubezen bo znala sezidati Mariji še lepše in veličastnejše hramove na istih višinah!

— Pozor na volune! Poveljujoči general na Koroškem je razpisal 5000 K nagrade onemu, ki bi prišel na sled italijanskim volunom in izvedel za sredstvo, s katerim urno poročajo sovražniku, kar izvedo.

— Ob koroški meji. — Granate v Trbižu. Na koroškem obmejnem ozemlju je razvijala sovražna artiljerija, posebno na prostor pri Trbižu 17. sept. živahnejše delovanje. Trbiž, in sicer posebno tamonjska bolnišnica, je bila obstrleljavana z daleč streljajočimi topovi iz postojank pri mejnem sedlu Samdogna.

PRIMORSKO.

— Najbolje doma. Trst je — kakor znano — močno izpraznjen. Kljub temu dohajajo še vedno tja mladenke

zaradi služb. Iz Trsta naznanjajo, da se služkinj vedno manj rabi in da je že zdaj preveč brezposelnih deklet, ki bi pa na kmetih dobile dovolj zdravega in hvaležnega dela.

— Goriški nadškof dr. Fr. Sedej biva začasno v svojem rojstnem kraju v Ravneh pri Cerknem.

— Za 600,000 beguncev je skrbela in se skrbi sedaj avstro-ogrsko država. V prvem letu vojske je izdala zanje 150 milijonov kron. Izmed beguncev jih živi v barakah na Moravskem, Zgor. Avstrijskem in Ogrskem okoli sto tisoč; med njimi so tudi slovenski begunci.

— O Doberdolu pišejo italijanski listi, kakor da bi bil čisto italijanski kraj, dasi je docela slovenska občina. Od Gorice je Doberdob oddaljen kakih 15 km. V vasi je cerkev, šola, nekaj trgovin in delavnic. V bližini je pol km dolgo in široko jezero.

— Kako je v Gorici... Z dne 16. sept. V mestu se nahaja sedaj približno 9000 prebivalcev. Skrbi se povsodi za strogi red, zato vladajo v mestu za sedanje okolnosti res zglede zdravstvene razmere. Tudi živeža ne primanjkuje preveč. Ljudje so se radi nastalega miru zopet pričeli vračati v Gorico. Vendar se dovoljuje povrtnet v prvi vrsti le onim, ki so na mesto vezani po poklicu, in pa trgovcem. Zelo nespametno je bilo, da je zapustilo toliko trgovcev Gorico. Kar jih je ostalo, izborno delajo. Drugemu prebivalstvu se povrtnetv otežuje oziroma sploh ne dovoljuje zato, da bi

se kužne bolezni ne vrtihotapile in razširile in pa iz aprovizacijskih razlogov. — Eno žalostno poglavje se pa v sedanjih razmerah razvija tudi v Gorici. Vlačigarstvo in nemoralnost! Mnogo staršev, ki imajo bolj odrasle hčerke v družini, je tudi zaradi tega zbežalo iz Gorice ali iz okolice. To žalostno poglavje je bolj strašno kot vsa škoda po sovražnih streljih, hujše kot strah pred njimi in vseni kužnimi boleznimi.

— Kdo je pravi domačin v Trstu in Gorici? V Trstu in Gorici se danes sliši skoro izključno le slovenska govorica. Drugi so odšli. To je pač najboljši dokaz, kdo da je v teh mestih pravi domačin.

HRVATSKO.

— Hrvatje in Ogrji pri cesarju. Na Dunaj so došli 1. septembra zastopniki hrvatskih mest ter razni ogrski in hrvatski veljaki, da se poklonijo cesarju in da obnove prisego zvestobe. Dunaj je izobelel ogrske in hrvatske zastave. Schoenbrunn že dolgo ni videl toliko državnikov, cerkvenih knezov in magnatov, kakor zdaj. Vsemu svetu hočejo pokazati, da so Ogrji in Hrvatje tesno povezani z vladarsko hišo Habsburžanov.

— Hrvatski general Puhalo — odlikovan. Nemški cesar je podelil armadnemu poveljniku fem. Pavlu Puhalo železni križ 1. razreda.

Mestna hranilnica ljubljanska

V LJUBLJANI, PREŠERNOVA ULICA 3., KRANJSKO.

Denarnega prometa koncem I. 1914 je imela 740 MILIJONOV KRON. VLOGE znašajo nad 44,500,000 kron, REZERVNI ZAKLAD PA 1,330,000 KRON.

Vložen denar obrestuje po

4½ %

brez vsakega odbitka.

Za VARNOST denarja jamči REZERVNI ZAKLAD, STROGA KONTROLA OD VLADE IN CELA MESTNA OBČINA LJUBLJANSKA vsem svojim premoženjem, vrednim do 50 MILIJONOV KRON. VSAKA IZGUBA denarja — tudi za časa vojske — je IZKLJUČENA.

Denar pošiljajte po POŠTI ali kakoli ZANESLJIVI BANKI. PRI BANKI zahtevajte odločno, da se Vam pošlje denar le na "MESTNO HRANILNICO LJUBLJANSKO V LJUBLJANI" in NE v kako drugo manj varno šparksno". HRANILNICI PA TAKOJ PIŠITE, PO KATERI banki dobi Vaš denar.

430 Veliki Slovensko-Angleški Tolmač

priljezan za slovenski narod na podlagi drugih mojih slovensko-angleških knjig za priučenje ANGLEŠČINE BREZ UČITELJA. Vsebinske knjige je: Slov.-Angl. Slovnica, Vsakdanji razgovori, Angleška pisava, Spisovanje pisem, Kako se postane državljani poleg največjega Slov.-Angl. in Angl.-Slov. Slovarja.

Mnogobrojna pohvalna pisma od rojakov širom Amerike dokazujejo, da je to edina knjiga brez katere ne bi smel biti nobeden naseljenec. Cena knjige v platnu trdo vezane je \$2.00, ter se dobi pri:

V. J. KUBELKA, 538 W. 145 St., New York, N. Y.

POVSOD NA PRODAJ

NEBO

Izvrstna cigareta z ustnikom izjemno ZASTONJ kot božično darilo

Nebo kupone in sprednje dele škatlic. Hranite jih

Vsak sprednji del škatlic je vreden pol centa v gotovini, ali pa šteje kot celi kupon za darila

Kuponi za gotovino v vsaki škatli

Pošljite za kat. log daril

NEBO DEPARTMENT

93 First Street, Jersey City, N. J.

P. Lorillard Co., Inc., New York City. • Est. 1760.

Emerson Phonograph. 500 coupons

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen 1. 1891.

Prvi, največji in edini slovenski katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družbe sv. Družine.

Izdaja ga vsaki torek in petek
Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba
Inkorp. l. 1899.
v lastnem domu, 1006 N. Chicago St.
Joliet, Illinois.
Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina:
Za Združene države na leto.....\$2.00
Za Združene države za pol leta.....\$1.00
Za Evropo na leto.....\$3.00
Za Evropo za pol leta.....\$1.50
Za Evropo za četrto leto.....\$1.00

PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljke naj se pošiljajo na:

AMERIKANSKI SLOVENEK
Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznani POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.

Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.

Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglase pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEK
Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays
by the
SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO.
Incorporated 1899.

Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.
Advertising rates sent on application.

CERKVENI KOLEDAR.

7. nov.	Nedelja	Engelbert, škof.
8.	Ponedeljek	Bogomir, škof.
9.	Torek	Božidar, m.
10.	Sreda	Andrej.
11.	Četrtek	Martin, škof.
12.	Petek	Varstvo D. M.
13.	Sobota	tanislav Kostka.

SPOMIN VERNIH DUŠ.

Spisal škof Anton Martin Slomšek.

O skrbi za pokojnike.

Sveta in dobra je misel moliti za mrtve. 11. Mak, 12. 46.

1. Vse nam neusmiljena smrt vzame, vse raztrga, samo jedno nam pusti, krščansko ljubezen; ona je zlato vezilo, ki nas na pokopališče rajnih pelja, ona svetla luč, ki nas v zalesti tolaži.

2. To tolažilno obezilo ranjenih sre sv. katoliška cerkev oživlja s svojimi svetimi obredi za rajnike. Živno mil glas, žalostno petje, mrtvaški prt, sprevod na pokopališče, nam veli: "Usmilite se!" (Job 19, 20).

3. Kdo se ni spremil ljubih h pogrebu? Kdo nima svojih na onem svetu? Poglejmo danes:

1. Kako se mrtvim na onem svetu godi? In ako še česa potrebujejo.

11. Kako se jim pomaga? Sveta in dobra je misel na mrtve; ona žive mladosti uči.

Kako se mrtvim godi? Oni so na božji pravici v nebesih, ki so kraj večnega veselja, ali v peklu, ki je kraj večnega trpljenja. Naša sveta vera nas uči, da so tudi vi, tretji kraj časnih kaznij za duše, ki se niso zadosti čiste za nebesa. Tam duše, ki so v milosti božji se ločile, pa še ne dosti spokorile, tako dolgo trpe, da se dočistijo in zadostne (Mat. 12, 31-32).

Nebeščani ne potrebujejo naše pomoči; njim gre naša čast, pogubljenim pomagati ni, ker s peklom ni zveze; tam ni ljubezni božje; le dušam v vihanju se tudi zdrava pamet veleva.

2. Sveta katoliška cerkev je od nekdaj za mrtve opravila imela. "Vsako leto opravljamo daritve za mrtve." (Terentij) Sv. Ambrož je prijatelj Faustina tolažil pri smrti sestre, rekoč: "Menim, da imamo za njo le moliti, ne toliko jokati." Sv. Monika je na smrtni postelji prosila, naj je pri altariju pomni. "Od apostolov je dokazano pri sv. maši mrtvih pomniti. Vedeli so, da se jim s tem veliko pomaga."

11.

Kako rajnim pomagati? Kadar so izraelci hudo vojsko imeli, je jih mnogo smrt storilo. Vojvoda Joda Makabejec reče mrličem pokopati, pa tudi za

mrtve brati in moliti itd. (11. Mak. 12, 38-46). Tako imamo za rajnike:

1. Krivico poravnati. Krivico blago natančno odpraviti (Mat. 12, 31-32).

2. Svete rajne mrtve moliti, ubogajmo dati, in druga dobra dela opravljati.

3. Svete maše najemati; ako pa nimamo začem, svete maše za nje slisati. Tudi odpustke za verne duše darovati, nas sveta cerkev uči.

4. Treb je se pa imamo v zadevi mrtvih varovati: a) vedeževanja, kje da se duše rajnih nahajajo in krive preroke prašati, kako s kolikimi mašami ali božjimi poti bi se jim pomagalo? Duše rajnih so v božjih rokah. Molimo za nje! Ako jim ne pomagamo, pa sami sebi. b) Svojih rajnih nevaležno pozabiti. Može! Zena! o troci! prijatelji! toliko so rajni za vas storili, vam zapustili; vi jih pa pozabite! "S kakoršno mero" itd. (Luk. 6, 38). c) Ne zanašajmo se na svoje dedice, sorodnike, prijatelje, da hočejo za nami opravljati; kakor mrtvaških zvonov glas bo zginil naš spomin. Zdaj plačujemo za vice, da nam po smrti potreba ne bo. Zdaj so dnevi milosti, tamkaj bo čas ostre pravice. "Dokler je dan" itd. (Jan. 9, 4).

Konec. Vsak človek trojne prijateljice ima: posvetno blago, sorodstvo in večnost, pa dobro dela. Je potreba v čednosti, ga prvi zapustijo, drugi do groba spremijo, le tretji gredo z njim. "Blagor mrtvim, ki v Gospodu umrjejo; njih dela gredo za njim" (Skriv. razod. 14, 13). Amen.

Rev. William T. Brown, je bil pastir Plymouth cerkve v Rochester, N. Y., pozneje pa je postal socialist. Majnika, leta 1902, piše v Wilshirejevem listu:

"Kolikor se mene tiče, ne pripoznam nikake popolne cerkve ali države, ustanovljene od Boga. Prav ničesar ni v cerkvi ali državi, kar bi ne imelo popolno naravnega začetka. Namesto vere, da je Bog vdihnil življenje v prst in da je tako človek postal podoba Božja, vemo brez dvoma, da je bil človek preje žival in je podoba živalskih starih. Petje himn, molitve, učenje katekizma, pričujočnost pri službi v cerkvi, kateri se pomotoma imenujejo svetišča, ne bo človeku ničesar pomagalo do njegovega cilja....

Cerkev zanima svoje, socializem pa zahteva, kar je njegovega. Ljudje, kateri se zanimajo za okostnike, okamenine in svetinje, bodo našli svoj prostor v cerkvi, kakor tudi nevedneži in zepeljanci.

Tudi George D. Herron je bil nekoč minister, kakor William T. Brown. Ko je postal socialist, je izdal svoje mnenje v "International Socialist Review" v Chicagu, avgusta, 1901:

"Kadar so bogovi za vedno mrtvi, ko ni ničesar več, na kar bi se obrnili, ko ni ničesar več, razven nas samih, se bomo obrnili eden na drugega za tovarišijo, in glej! srce je razpoloženo za češčenje in vsemogočnost je v naših rokah....

Potem ne bo več duhovnov, ne vladarjev, ne sodnikov, ko pride tovarišija in ko bodo bogovi zginili. Ko ne bo duhovnov, ne vladarjev, ne sodnikov, potem ne bo na zemlji ne zla, ne ničesar, kar bi imenovali dobroto, kar bi bilo zoper zlo."

John Spargo, znan socialist v Združenih državah, govori o vzgoji v "Socialism, a Summary and Interpretation of Socialist Principles". Izogniti se tudi ne more župnijskih šol v Marxovem skupnem blagostanju:

"Vse bo socialistična vlada trpela prvotne šole, drugačne, kakor svoje lastne, zasebne, kakor otroške vrste, verske šole in kar je temu enakega, je vprašanje. Najbrž ne. Morda bi ne bila samo s tem zadovoljna, da bi prepovedala vsak verski nauk, ampak bi šla še dalje in bi postala naraven otroški varuh, varuh njegove proste misli v poznejšem življenju s tem, da bi prepovedala, kolikor se da, vsak verski nauk do gotove starosti....

Ta prepoved verske vzgoje do starosti lastne razsodbe ne vsebuje nikakega verskega sovraštva od državne strani, ampak nevtralnost. "Socialism, a Summary and Interpretation of Socialist Principles", stran 238, izdaja 1906.

Tudi "The Call", dne 14. maja 1912, razpravlja o župnijskih šolah:

"Kardinal Farley je izrekel svoje opazke pri blagoslovljenju neke protijavne šole — to je, župnijske šole. Šole so začeli samo zato, da nasprotujejo državnim in mestnim šolam. Te so največje anti-socialne in anti-ameriške sile, katere obstojajo danes."

"The Call" priobčuje veri najbolj sovražne pesmi. Te pesmi jasno kažejo sovraštvo socializma do cerkve. Hočemo nekatere dobesedno prevesti v nevezani besedi. 19. novembra 1911, smo citali tole:

"Ko bo zginilo petje s kora, ki se je glasilo po svetilih, kadar se ne bo slišalo več zategnjenih glasov človeških, češenju vdanih, jezikov, kadar bodo premagani altariji, duhovni in verski; kadar bo prešla vera morda rešena umazanega kadila, bo morda znanj kralj tudi Boga."

Slede vrste so bile naslovljene "To the Religionist":

"Pravim nam, naj varujemo vaše nazore, stavimo vero v življenje po smrti, naj iščemo nekaj elizij in se držimo tega kar ena knjiga pravi.

Ti bi molil k neki nebeski moči, da bi nas vodila na naših potih, da ne pademo v neko zverženo deželo in se ne izgubimo v njeni zloti.

Govoril nam o krizanju na Kalvariji, kakor če bi njegov blagoslov bil nekaj moupol.

Ali naj molimo neko moč, ki ni človeška za čudadelno varstvo, ko nam najbližji mož in žena pomaga brez tega hrupa.

Ko bo slavno ljudstvo nekoč uresničilo naše sanje, ne bo križ bogokletno znamenje, več stal na stolpu.

Božanstvo se bo ponižalo, daritev bo nepoznana; od templja, ki je bil ne-

SOCIALISTOVSKA ZAROTA.

Zarota zoper vero.

Priobčuje Rev. J. Plaznik.

(Nadaljevanje.)

Socialistična zarota v ameriški književnosti.

Četudi bi lahko našli še veliko več dokazov, da so evropski socialisti brezumni in nasprotni veri, mislimo vendar, da to zadostuje. Ogledati si hočemo socialiste v Ameriki.

Morda bo kdo rekel, da socialisti v Ameriki niso odgovorni za protiverzno stremenje evropskih socialistov. K temu dostavimo, da imajo socialisti v Ameriki evropske voditelje tudi za svoje voditelje, da je socializem mednaroden. Spisi evropskih socialistov tvorijo precejšen del socialistične književnosti v Ameriki, kateri veljajo za njihove klasike.

Pa ne samo, da kažejo, da se popolnoma strinjajo z brezverci v Evropi, ampak dokazujejo nam tudi, da so sami pravi brezverci in veri sovražni.

Rev. William T. Brown, je bil pastir Plymouth cerkve v Rochester, N. Y., pozneje pa je postal socialist. Majnika, leta 1902, piše v Wilshirejevem listu:

"Kolikor se mene tiče, ne pripoznam nikake popolne cerkve ali države, ustanovljene od Boga. Prav ničesar ni v cerkvi ali državi, kar bi ne imelo popolno naravnega začetka. Namesto vere, da je Bog vdihnil življenje v prst in da je tako človek postal podoba Božja, vemo brez dvoma, da je bil človek preje žival in je podoba živalskih starih. Petje himn, molitve, učenje katekizma, pričujočnost pri službi v cerkvi, kateri se pomotoma imenujejo svetišča, ne bo človeku ničesar pomagalo do njegovega cilja....

Cerkev zanima svoje, socializem pa zahteva, kar je njegovega. Ljudje, kateri se zanimajo za okostnike, okamenine in svetinje, bodo našli svoj prostor v cerkvi, kakor tudi nevedneži in zepeljanci.

Tudi George D. Herron je bil nekoč minister, kakor William T. Brown. Ko je postal socialist, je izdal svoje mnenje v "International Socialist Review" v Chicagu, avgusta, 1901:

"Kadar so bogovi za vedno mrtvi, ko ni ničesar več, na kar bi se obrnili, ko ni ničesar več, razven nas samih, se bomo obrnili eden na drugega za tovarišijo, in glej! srce je razpoloženo za češčenje in vsemogočnost je v naših rokah....

Potem ne bo več duhovnov, ne vladarjev, ne sodnikov, ko pride tovarišija in ko bodo bogovi zginili. Ko ne bo duhovnov, ne vladarjev, ne sodnikov, potem ne bo na zemlji ne zla, ne ničesar, kar bi imenovali dobroto, kar bi bilo zoper zlo."

John Spargo, znan socialist v Združenih državah, govori o vzgoji v "Socialism, a Summary and Interpretation of Socialist Principles". Izogniti se tudi ne more župnijskih šol v Marxovem skupnem blagostanju:

"Vse bo socialistična vlada trpela prvotne šole, drugačne, kakor svoje lastne, zasebne, kakor otroške vrste, verske šole in kar je temu enakega, je vprašanje. Najbrž ne. Morda bi ne bila samo s tem zadovoljna, da bi prepovedala vsak verski nauk, ampak bi šla še dalje in bi postala naraven otroški varuh, varuh njegove proste misli v poznejšem življenju s tem, da bi prepovedala, kolikor se da, vsak verski nauk do gotove starosti....

Ta prepoved verske vzgoje do starosti lastne razsodbe ne vsebuje nikakega verskega sovraštva od državne strani, ampak nevtralnost. "Socialism, a Summary and Interpretation of Socialist Principles", stran 238, izdaja 1906.

Tudi "The Call", dne 14. maja 1912, razpravlja o župnijskih šolah:

"Kardinal Farley je izrekel svoje opazke pri blagoslovljenju neke protijavne šole — to je, župnijske šole. Šole so začeli samo zato, da nasprotujejo državnim in mestnim šolam. Te so največje anti-socialne in anti-ameriške sile, katere obstojajo danes."

"The Call" priobčuje veri najbolj sovražne pesmi. Te pesmi jasno kažejo sovraštvo socializma do cerkve. Hočemo nekatere dobesedno prevesti v nevezani besedi. 19. novembra 1911, smo citali tole:

"Ko bo zginilo petje s kora, ki se je glasilo po svetilih, kadar se ne bo slišalo več zategnjenih glasov človeških, češenju vdanih, jezikov, kadar bodo premagani altariji, duhovni in verski; kadar bo prešla vera morda rešena umazanega kadila, bo morda znanj kralj tudi Boga."

Slede vrste so bile naslovljene "To the Religionist":

"Pravim nam, naj varujemo vaše nazore, stavimo vero v življenje po smrti, naj iščemo nekaj elizij in se držimo tega kar ena knjiga pravi.

Ti bi molil k neki nebeski moči, da bi nas vodila na naših potih, da ne pademo v neko zverženo deželo in se ne izgubimo v njeni zloti.

Govoril nam o krizanju na Kalvariji, kakor če bi njegov blagoslov bil nekaj moupol.

Ali naj molimo neko moč, ki ni človeška za čudadelno varstvo, ko nam najbližji mož in žena pomaga brez tega hrupa.

Ko bo slavno ljudstvo nekoč uresničilo naše sanje, ne bo križ bogokletno znamenje, več stal na stolpu.

Božanstvo se bo ponižalo, daritev bo nepoznana; od templja, ki je bil ne-

koč svet, ne bo ostalo ne kamena na kamenu."

17. marca, 1912, stoji zopet v "The Call":

"Bogovi so mrtvi. Mrtve so nebesa in njihov pekel. Bogovi so mrtvi s svojimi strašili. Dobro!

Človek jih razdene, katere je naredil v svoji mladosti. Junaško jih zdrobi z mogočnim udarcem resnice."

V omenjenem listu je vse polno članov, ki napadajo vero. Nekaj zgledov zadostuje. 1. maja 1912 beremo:

"Znanost nas je naučila, da ne iščemo vzroke posledice našega boja z naravnimi silami in kakem nadnaravnem bitju; oprostili smo se praznoverja in strahu pred osvete željnimi bogovi."

V ravno istem listu beremo dne 19. novembra 1911:

"Naši izkoriščevalci bi sedaj že lahko vedli, da se ne brigamo za čudno in skrivnostno podobo, katere predstavlja Kristus — konservativnega člana one lige, ki brani lastnino, neko bitje, ki ni ne mož, ne žena, ampak nekoga tretjega spola, katerega si ne moremo drugače predstavljati, kakor da je nekako sumljivo bitje; ni nam njeva zloglasna, razglašena in navidezna svetost in njegove neoma deževane lastnosti. Ta podoba nam je vedno bila in bo gnusna, pa naj Ga še tako proglašujejo za delavskega prtelja.... Kristus, demokrat, agitator, revolucionar, upornik, nosilec rudičeve zastave, da, to razumemo."

Dne 1. januarja ima "The Call" pod naslovom "The Old Year and the New", tudi to:

"Zanimivo je opazovati klerikalne reakcionarje, kako skušajo podpihati pepel in utrinke verskega navdušenja preteklih stoletij, kateri že ugasujejo in zastavljajo strah in nevednost neizprosno korakajočemu človeštvu in družabnemu redu."

Besednega odgovora nimamo za nje. Niso ga vredni. Saj dobro vemo, da je njihov napad le obramba. Edini odgovor, katerega lahko pričakujemo od nas, katerega lahko pričakujemo od nos, je stalno napredovanje našega dela. Lahko postavimo naših tisoč delavcev za njih enega. Naj delajo kar hočejo, mi jih bomo vzeli tisoče in stotisoče tistih, katerim jim sedaj slede; njihova obrambna moč obstoji v nevednosti. Gospodarske razmere so na naši strani. Njihov kapitalist, Kristus, ne more nasiti množice. Mi lahko učimo množico, kako rediti sebe."

Zanimiv članek je bil priobčen meseca avgusta 1908, v "International Socialist Review":

"Vera deluje smrtonosno na socializem, ravno tako, kakor socializem na vero. Kakor hitro se socializem spreminja v vero, izgubi vse življenje, svojo naprednost; vera pokosteni in spreminja v praznoverne fanatike, kateri ničesar ne pozabijo in se ničesar ne nauče. Socializem je bistveno, četudi ne javno, svobodomiselnost gibanje. Misleči socialisti so vsi svobodomiselnici."

"International Socialist Review" ne napada vere le sam, ampak priporoča tudi brezverske in protiverske knjige. Tako je, na primer, v izdaji meseca marca 1912, stran 525 popolnoma posvečena knjigi "God and My Neighbor", katero je spisal bogokletni Blatchford. Kdor ne verjame, da so oglasili brezbožni in protiverski, naj prebere te vrstice, katere so vzete iz njih:

"Ni nam mogoče sprejeti za Boga stvarstva divjega malika (Jehovah) iz neznanega rodu. Zapustili smo Ga in se Ga sramujemo, ne ker se je Bog pozneje razodel, ampak ker je svet preveč prosvetljen, da bi veroval v Jehova."

"Etična knjiga stare zaveze ne more biti več prikladno pravilo za naše življenje. Moralni in znanstveni napredek človeškega rodu jo je pustil za seboj."

Na strani 512, v ravno isti številki se priporočajo razne knjižice pod naslovom "Free Thought Pamphlets", katere hočemo navesti s prestavljenimi naslovi:

Sveti Dium in Sveta Dežela; Bajko o Vesolnem Potopu; Razodetje pod Revolucioniranjem Mikroskopom; Chas. Darwin, Kaj je Dosegel; Jehova v Pogovoru; Cerkev in Država—Jefferson; Mojzesev Napake — Ingersoll; Ingersoll; Biseri R. G. Ingersoll; Vek pameti — Thos. Paine; Ingersoll — 44 predavanj; Ingersollovi Slavni Govori.

Meseca aprila 1912, je isti list priporočal sledeče knjige: Voltaire; Spoved Nune; Vesele Pripovedke o Menihih; Skrivno Črno Nunstvo.

Ta list in druge socialistične izdaje bi gotovo tako ne priporočale teh knjig, kakor bi tudi izdajatelj ne potrošil toliko denarja za oglase, če bi ta brezverska in protiverska dela ne našla veliko odjemalcev med onimi, kateri so pristavili, da socializem je samo ekonomično gibanje in se ne briga za vero.

Iz listnice uredništva v "Comrade", v New Yorku, januarja 1904, povzamemo sledeče vrste o smrti Herbert Spencerja:

"Vmirajoč v starosti štirinosemdesetih let Herbert Spencer zapuša traja spomenik, kakoršnega so bili le malokateri zmogni zgraditi. Pomagal je svetu, da se znebi praznoverstva in razruši duhovstvo. Vrgel je misel, da Bog vlada svet in nasprotno, večno pokorščino in človeško odvisnost v zgodovinski koš. Očistil je pot napredni armadi."

Nemški socialistični listi prav nič

Predsednik:.....Dr. Jakob Seliškar, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Podpredsednik:.....G. Josip Dunda, 704 Raynor ave., Joliet, Ill.

Tajnik in duhovni vodja: P. Kazimir Zakrajšek O. F. M., 21 Nassau Ave., Brooklyn, N. Y.

Blagajnik:.....Dr. Martin Ivec, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Vsa pisma, pristopnina naj se naslavlja: "Zveza Katoliških Slovencev", Nassau Ave., Brooklyn, N. Y.

ne zaostajajo za angleškimi v razširjanju brezbožja.

"New Yorker Volkszeitung" priznava brezbožje in protiverzno socializma 9. oktobra 1901:

"Socializem in vera v božanstvo, katero uči krščanstvo in njegovi zastopniki, se ne ujemata, se ne moreta ujemati, ker sta diametrično nasprotna. Socializem je le tedaj dosloven, kadar pobija Božje bivanje, kadar trdi, da ne rabimo takozvane Božje pomoči, ker si lahko sami pomagamo. Samotisti, ki ničesar ne veruje, se čuti, da lahko kaj začne. Delavec, ki zaupa v Boga in ki s krščansko udanostjo misli, da je vse prav, kar Bog stori — kako bo tak delavec razvil revolucionarno moč za prevrat oblasti in družabnega reda, katerega sta ustanovljena od Boga, kakor misli. Dokler to veruje, se ne bo mogel nalesti revolucionarnega duha."

"Vorwärts" je tedensko izpopolnilo gori navedenega časopisa. Ta piše 10. maja 1903:

"New York, May 6. — Nadškof Carrigan je umrl snoči po daljši bolezni. Pripravlja se za imeniten pogreb z navadnimi paraphernalia (paraferalia se imenuje okrasje, ki je združeno s slavnostjo in obredi, opomba moja). Duša prelatova je zletela iz njegovih smrtnih ostankov naravnost v sedma nebesa in sedaj stanuje skoč med ljubimi, malimi angelji in drugimi lepimi stvarcami, kateri letajo okoli njega. Kdor je dovolj neumen, naj verjame."

"The Call" nam pove dne 5. aprila 1911, da so bile dne 4. aprila, 1911, vse cerkve prepovedane italijanskim socialistom v Utici, N. Y. Prepoved je izšla iz narodnega kongresa italijanske socialistične zveze v Združenih Državah. Resolucija pravi, da vse cerkve nasprotujejo delavcem in branijo, ter ovekovečujejo kapitalizem, moralno in ekonomično suženstvo. Resolucija je

bila sprejeta enoglasno. Sprejela je tudi resolucija, da morajo vsi člani zveze poostri svoj stik z vsako vero in se zdrževati vsakih verskih vaj.

Njihovo uradno glasilo "Il Proletario" go gotovo zanimal naše bralce 23. decembra 1910, napada krščanstvo. Pod naslovom, "Christmas is Here" piše:

"Božič je laž, Božič je goljufija, Božič je zločin, katerega hočejo množiti, da zapeljujejo služabnike, češ da je pravo veselje, pravica in ljubezen na zemlji.... Večnega veselja sploh ni. Kako dolgo, o ubogi in izmučen delavec, se bo še vršila nesramna komedija? Kdaj bodeš končno spoznal, da tvoja rešitev ne pride po napravnem in namišljenem Bogu, ne po skrivnem in božjastnem kriznem človeku, kateri je umrl brez upora in upanja. Kdaj boš odprl oči socialistični resnici in se zavedel, da samo od tebe odvisi odrešenje?"

V isti številki priporoča 170 knjig in knjižic, katere prodaja neka prodajna italijanske socialistične stranke. V prvem delu kataloga pod naslovom "Anti-religious Pamphlets" je dvajset del, katere stanejo od 5 do 50 centov. Med temi navedemo nekatere s prestavljenimi naslovi:

Verska knjiga — 5 centov; Božji zločini — 5 centov; Grehi Mojih Zločinskih Spovedancev — 8 centov; Boga Ne Duše — 15 centov.

Proti koncu je še 22 del zažnanih knjižic, proti duhovski romani.

1. maja 1912, je bil njegov umrl Artur M. Giovannitti, v ječi v Lawrence, Mass. "Il Proletario" je priobčil članek pod naslovom "Duhovni"

Sedaj vsaj je narod spoznal, da Bog pošasta pravilica, da so pekel nebesa, nesmrtnost in vse druge stvari, države vstvarjene po spridenjih, da pokvarjajo in stiskajo ljudstvo.

(Nadaljevanje sledi.)

T

Družba

sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

V ZVEZDENIH DRŽAVAH
SEVERNE AMERIKE.

Sedež: JOLIET, ILL.

Vstanovljena 29. novembra 1914
Lukor. v drž. Ill. 14. maja 1915

Družbino geslo: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD." "VSI ZA ENEGA, EDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR:

Predsed.—Geo. Stonich, Joliet, Ill. Podpred.—John N. Pasedert, Joliet, Ill.
Tajnik.—Josip Klepec, Joliet, Ill.
Zapis.—A. Nemanich, Jr., Joliet, Ill. Blagajnik.—John Petric, Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

1. Anton Kastello, La Salle, Ill. 2. John Stua, Bradley, Ill.
3. Nicholas J. Vranichar, Joliet, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

1. Stephen Kukar, Joliet, Ill. 2. Anton Trgovčič, Mount Olive, Ill.
3. Josip Težak, Joliet, Ill.

Glasi: AMERIKANSKI SLOVENEK, Joliet, Ill.

Vsa pisma in denarne pošiljke se naj naslove na tajnika. — Vse pritožbe se naj pošljejo na 1. porotnika.

NOVO DRUŠTVO SPREJETO.

Društvo sv. Družine v So. Chicago, Ill., sprejeto v okrilje D. S. D. pod št. 10. Imena članov: Anthony Motz, John Stanko, John Gornik, Anton Uko-
vic, Anton Kolenc, Frank Cherne, Frank Zihlerle, Anton Wolf, Lovrenc Sa-
motorčan, Frank Simčič, John Skuek, Frank Bartole, Michael Horvatic,
John Progar.

PRISTOPILO ČLANI.

K društvu št. 1, Joliet, Ill.: Martin Absee.
K društvu št. 4, Bradley, Ill.: Jos. Jamnik.
K društvu št. 8, Rockdale, Ill.: Vinko Rubesa, Martin Tomič, John Se-
tina, Imbro Klarič.

Za gl. odbor D. S. D., tajnik.

Joliet, Ill., 1. nov. — Društvo Sv.
Družine je imelo zadnjo nedeljo svo-
ja tretjo četrtletno sejo.

Nadzorni odbor je poročal o stanju
društva, kakor sledi:

Dohodki julija.

Preostanek v blagajni
1. julija \$907.50
Dobiček na pikniku 60.14
Vplačano od članstva 387.86
Skupni dohodki julija \$1,355.50

Stroški julija.

Cerkvi sv. Jožefa za
najemno dvorano
za april, maj in jun. \$ 9.00
Br. Jos. Barbich za 10
dni podpore 10.00
Br. John D. Kren za
13 dni podpore 13.00
Za pravila (600 meli-
kovež) 58.00
Za knjige društva 7.75
D. S. D. za asessment
julija in 200 znakov. 216.85 \$ 314.60

Ostalo v blagajni 1. avg. \$1,040.90

Dohodki avgusta.

Preostanek 1. avg. \$1,040.90
Vplačano od članstva 387.74
Skupni dohodki avgusta. \$1,428.64

Stroški avgusta.

Br. Louis Skoda pod-
pora za 20 dni. \$ 20.00
Br. Paul Tomac pod-
pora za 21 dni. 21.00
Br. John Ivec podpo-
ra za 24 dni. 24.00
Br. Fr. Spelich pod-
pora za 30 dni. 30.00
D. S. D. asessment za
avgust 172.30 \$ 267.30

Preostanek v blagajni 31. avg. \$1,161.34

Dohodki septembra.

Preostalo v blagajni
1. septembra \$1,161.34
Vplačano po članstvu 375.98
Skupni prejemki septembra \$1,537.32

Izdatki septembra.

Br. Jos. P. Rom, Ca-
dillac, Mich., pod-
pora za 33 dni. \$ 33.00
Br. Marko Gornik,
podpora za 13 dni. 13.00
Br. Paul Tomac, pod-
pora za 24 dni. 24.00
Br. Martin Jaks, pod-
pora za 12 dni. 12.00
Br. Fr. Spelich, pod-
pora za 24 dni. 24.00
D. S. D. za asessment
za september 186.13
\$ 292.13

Ostalo v blagajni 1. oktobra \$1,245.19

Skupni prejemki prvih 9. mesecev
znašajo \$4,609.64.
Skupni izdatki prvih 9. mesecev zna-
šajo pa \$3,364.45.

Na predlog nadzornikov je bil se
bolj podroben račun sprejet.

To je kratko poročilo o poslovanju
Društva Sv. Družine v Jolietu za prvih
devet mesecev njegovega obstanka.

To je v največji ponos vseh članov
računa in tako sijajnega uspeha in na-
predka tekom prvih 9. mesecev svojega
obstanka najbrž, da ne more pokazati
nobeno drugo društvo, ne le v naši

okolici, temveč najbrž ne v celi Ame-
riki.

Naše društvo je izplačalo svojim
bolniim članom tekom prvih treh me-
secev odkar daje bolno podporo \$224.

D. S. D. je naše društvo že vplačalo
za asessment \$2,685.92.

Naše veliko in močno društvo je
najlepši dokaz, kaj more storiti naš
narod v 9. mesecih, ako složno na-
stopi. Pred enim letom se še ni ve-
delo za to naše društvo, le nameravali
smo ga ustanoviti in pripravljali smo
mu pot, a začelo je poslovati se le 1.
januarja, to je, še le takrat se je za-
čela pobirati prva mesečina. Danes
pa imamo že največje društvo, katero
je imelo že tisoč dolarjev prometa;
imamo slavno Družbo Sv. Družine,
katero je to društvo ustanovilo, ki
ima že 10 lepo napredujočih društev,
pa imela bi jih že mnogo več, ako bi
sprejemala v svojo sredo društva iz
drugih držav, ker mnogi rojaki iz dru-
gih držav se so oglašali za ustanovi-
tev društev v svojih mestih.

Naši dobri stvari je bil postavljen
dober temelj ali trdna podlaga. Ka-
kor smo pričakovali, da bomo dobro
napredovali, tako tudi napredujemo.

Se vedno je pristopna prosta v na-
še društvo. Naša pravila sicer pred-
pisujejo gotovo vsoto, katero mora
vsak član(ica) vplačati v društveno
blagajno, pa zdaj še velja staro pra-
vilo. "Ne zamudite te prilike vsi oni,
ki namrečate pristopiti, ker kmalu bo
treba plačati tudi v društveno blagajno
pristopnino."

Kdor želi pristopiti v to naše naj-
večje in močno društvo naj se zgasi
pri tajniku za navodila.

Z bratskim pozdravom na vse član-
stvo našega društva in D. S. D.

Jos. Klepec, tajnik.

So. Chicago, Ill., 31. okt. — Danes
je imelo naše novoustanovljeno Dru-
štvo Sv. Družine, št. 10, D. S. D. v
South Chicago, Ill., svojo prvo redno
mesečno sejo v Lakeside dvorani in
izvolitev odbora, ki so sledeči sobratje:

Predsednik — Anton Kolenc,
Podpredsednik — Anton Ukovič,
Tajnik — Anthony Motz,
Zapisnikar — John Progar,
Blagajnik — Frank Cherne

Sprejemali smo tudi novopristople
ude. Sklenjeno je, da se vrše redne
mesečne seje vsako četrto nedeljo v
Lakeside Halli, in sicer se začne točno
ob 2. uri popoldan.

Novo društvo smo počeli z primer-
nim številom udov. Upamo, da bo
napredovalo dobro.

Kdor želi pristopiti naj se oglasi pri
tajniku.

Z bratskim pozdravom

Anthony Motz, tajnik.

RAZNOTEROSTI.

Največje cerkve na svetu.

Na prvem mestu velikih cerkva na
svetu stoji milanska stolica, ki ima
prostora za 37,000 ljudi; potem pride-
jo: cerkev sv. Petra v Rimu z obse-
gom za 32,000, cerkev sv. Pavla v Lon-
donu za 25,000, cerkev sv. Petrinija v
Boltonji, katedrali v Florenci in v Ant-
werpnu, vsaka za 24,000, Aja Sofija v
Carigradu za 23,000, lateranska cerkev
v Rimu za 22,000, Notre Dame v Pa-
rizu za 21,000, katedrala v Pizi za 13,
000 in končno katedrala v Mehiki,
Notre Dame v Montrealu, dominikan-

ska cerkev v Bolonji in Stefanova cer-
kev na Dunaju z obsegom za 12,000
oseb.

Brez vere.

Neki socijalni demokrat se je hvalil,
da je po dolgoletnem trudu prišel tak-
o daleč, da je svojo ženo pripravil ob
vero. Poprej je bilo njeno največje
veselje, da je hodila v cerkev in preje-
mala svete zakramente, sedaj pa je
ravno nasprotno: Tovariši-sodruzi so
ga hvalili in v zvezde kovali, in pozno
v noč je meril cesto proti domu. Pred
hišo je bila zbrana velika množica lju-
di. Ko stopi delavec v svojo sobo, vi-
di njo in njene tri otroke mrtve v po-
steli. Samomor je pretrgal nit živ-
ljenja. Na listku pa je pustila žena te-
le besede, s katerimi je opisala vzrok
četverga umora: "Dokler sem vero-
vala v Boga, sem imela dovolj moči za
prenašanje vseh rev in nadlog. Odkar
mi je pa mož vzel vero, sem nesrečna.
Da moji otroci ne bodo ravno tako ne-
srečni, sem nje in sebe zastrupila."

Ljubezen moža.

Kako se more ljubezen moža pridobi-
ti in ohraniti, to je že mnogim deklj-
skim in ženskim srcem povzročilo pre-
glavice in otožne ure. Dandanes so
naša mlada dekleta in žene na bolj-
šem, zakaj pove se jim nezmotljivo si-
gueren recept, ki je tisočkrat preizku-
šen. "Uči se dobro kuhati, dete mo-
je!", jim svetujejo izkušene matere,
"in vpoštevaj tudi osobito to, da se sa-
mo s pristno Katreinerjevo Kneppovo
sladno kavo more pripraviti okusna in
zdrava kavina pijača. Pristna "Kath-
reinerjeva" je v svoji nedosežni izbo-
rnosti vedno enaka, in spriči njene niz-
ke cene dosežeš v gospodinjstvu prav
lepe prihranke." Z utripajočim srcem
opazijo ubogljive hčere tudi vselej, da
izvolenci njihovega srca visoko cenijo
gospodinske lastnosti.

Zvita butica.

Pri Parizu je bila velika ljudska slavn-
ost. Postavljenih je bilo več kolib,
kjer se je ponujalo ljudem razne zabave.
Na neki kolibi je bil velik napis:
"Vidi se samo danes! Najvišja zver
na svetu: Tiger, ki je bil živ vjet."
Mož, ki je ostal pri vratih, je vabil
ljudi notri za 15 centimov. Otrok se
ni pustilo notri, čes, da je zver pre-
divja in prestrašna. — Kmalu je bila
koliba polna radovednih ljudi. Mož,
ki je pobiral vstopnino, je stopil na
mali oder in prosil ljudi, naj bodo
prav mirni, ker je zver silno razdraž-
ljiva. Nato izgine za odrom. — Lju-
dje z največjo napetostjo pričakujejo,
da se jim zver prikaže. Kar nastane
velik šum za odrom, verige rožljajo in
čuje se klic na pomoč. V tem pa plane
na oder igralec in kliče: Za božjo vo-
ljo bežite, bežite, bežite. Tiger se je
odtrgal z verig, raztrgal je mojo ženo;
kmalu pridvi še sem." Ljudje vsi
preplašeni drve ven in beže proč od
kolibe. — Igravec pa si je zadovoljno
mel roke, da je ljudi tako "nafarbal"
in si na lahek način pridobil nekaj de-
narja.

Domisljavnost pariškega čevljarja.

Grozno domisljavnost mora biti neki pa-
riški čevljar, ki je otvoril svoj "ateljé"
v najodličnejšem delu mesta Pariza.
Dobri mož je namreč v svoji "vspre-
jemnici" — pariški čevljarji imajo nam-
reč večinooma vsprejemnice — rabil
desko s sledečim napisom: 1. Primeni
so cene od 100 frankov naprej za par
čevljev (trakovi za čevlje se ne dajejo
zastonj). 2. Prvo naročilo mora zna-
šati najmanj 20 parov čevljev; zraven
spada samoobsebi umevno tudi 20 pa-
rov kopit, 120 parov nogavic (za kate-
re garantiram, da harmonira njihova
barva z barvo čevljev), in kovček za
čevlje. 3. Vsak odjemalec mora pri
meni deponirati v vrhu varnosti naro-
čila 8000 frankov. 4. Blago dobavljam
le proti takojšnjemu doplačilu. — Kdo
je bolj neumen: Čevljar ali njegovi
odjemalci?

Koliko pokadijo v Avstriji?

C. kr. statistična centralna komisija
na Dunaju izkazuje, da je v prvi polo-
vici leta 1913 avstrijska tobačna režija
izkúpila 163,599,718 K, napram prete-
klemu letu 4,295,654 kron več. Proda-
lo se je: smodk lastne režije 541,036,
000 (manj 16,000), cigaret lastne re-
žije 2,757,834,000 kosov (več 133,987,
000), inozemskih cigaret 6,419,000 ko-
sov (manj 622,000); nadalje tobaka za
njuhanje 5281 meterskih stotov (manj
267), tobaka za kajenje lastne režije
126,114 meterskih stotov (manj 1626)
in inozemskega tobaka za kajenje 77.5
meterskih stotov (manj 12).

Koliko je pravih Dunajčanov?

Pred kratkim je konstatiral neki be-
rolinski list, da ima Berolin, če se
odštejejo otroci onih, ki stanujejo sa-
mo v mestu, in ki so večinooma rojeni
v Berolinu, komaj 25 odstot. pravih
Berolinčev. In kako je z Dunajem?
Po stanju meseca junija 1913 je živel
na Dunaju 2,115,254 oseb, od teh je
priznalo po raznih mahinacijah 1 mil.
726,955 oseb nemški občevalni jezik in
od teh ima zopet 1,119,336 oseb, tedaj
nekako 50 odstot. vseh prebivalcev do-
movinsko pravico na Dunaju. Ker pa
so še med temi tudi taki, ki so si na
Dunaju pridobili domovinsko pravico
in ker ni mogoče šteti otrok, ki so na
Dunaju rojeni, gotovo tudi Dunaj ni

ROJAKI IN ROJAKINJE ŠIROM AMERIKE! PRISTOPITE K
NAJVEČJEMU SLOVENSKEMU PODPORNEMU DRUŠTVU.

Društvo Sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

ŠTEV. 1 D. S. D., JOLIET, ILLINOIS.

Geslo: "Vse za vero, dom in narod." "Vsi za enega, eden za vse."

ODBOR ZA LETO 1915.

Predsednik.....George Stonich.
Podpredsednik.....Stephen Kukar.
Tajnik.....Jos. Klepec.
Zapisnikar.....Anton Nemanich Jr.
Blagajnik.....John Petric.
Reditelj.....Frank Kocjan.

NADZORNIKI:

Anton Šraj, Jr., Nicholas J. Vranichar, Joseph M. Grill.

To društvo sprejema v svojo sredo rojake in rojakinje iz vseh kra-
jev Amerike, in sicer od 16. do 55. leta starosti brez vsacih ceremonij.
Ne glede kje stanujete — najsi b v Jolietu ali v katerem drugem me-
stu v Ameriki, k našemu društvu lahko pristopite vsi, če se skazete z
zdravniškim spričevalom in plačate kar pride.

Pri tem društvu ni treba nikakoršnega potnega lista. Greste lahko
kamor hočete in kdaj hočete. Samo, da točno plačate mesečnino in
tako, ko se preselite, tajniku naznanite svoj pravi naslov. Mesečnino
lahko plačate za eden ali več mesecev vnaprej.

To Društvo izplačuje bolniške podpore \$1.00 na vsak delavni dan
za 50c na mesec.

Izplačuje zavarovalnino, poškodnino in za operacije, za plačila, ka-
kor kaže oglas gl. urada D. S. D.

Pri tem društvu ni nepotrebnih postav. Edino kar se zahteva je, da
vsak ud plača svojo mesečnino. Kazni in drugih nepotrebnosti ni no-
benih v tem društvu.

Redna seja se vrši vsako zadnjo nedeljo.

Kdor izmed cenj. rojakov in rojakinj želi pristopiti v naše veliko
in napredno društvo naj se zgasi pri podpisnem. Če mu ni mogoče
osebno priti, naj piše za podrobnosti in navodila na:

JOSIP KLEPEC, JOLIET, ILL.

Če imate telefona, lahko se vsak čas
pogovarjate s kom hočete. Ali
ni to vredno več kot par
centi na dan?

Naročite ga danes v svojo hišo.

Chicago Telephone Company

A. H. WHITE, District Manager

Vsakdo, ki je poslal denar v staro domovino

POTOM NAŠEGA POSREDOVANJA, JE ZDAJ

POPOLNOMA PREPRIČAN

DA DOSPEJE NAŠE DENARNE POŠILJATVE

ZANESLJIVO IN TOČNO

v roke naslovnikov, kljub vojnim zaprekam, in sicer v 20. do 25. dneh

V stari domovini izplača denar c. k. pošta

100 kron pošljemo zdaj za \$15.25

VSE NAŠE POSLOVANJE JE JAMČENO.

Pisma in pošiljke naslovite na:

AMERIKANSKI SLOVENEK

JOLIET, ILL.

Ponižani in razžaljeni.

ROMAN V ŠTIRIH DELIH IN Z EPILOGOM.

Ruski spisal F. M. Dostojevskij. Poslovenil Vladimir Levstik.

(Konec)

Tisti večer je bila Neli posebno slaba in razburjena. Zdravnik jo je nemirno gledal, toda Neli je tako želela govoriti, da se ni mogla premagati, in dolgočasa, dokler se ni polagoma spustil mirak na zemljo, nam je pravila Neli o prejšnjem življenju tam v tujih zemljah. Nismo je motili. Tam je mnogo popotovala z materjo in Henrikom, in stari spomini so ji vstajali sedaj k novemu življenju. Z veliko živahnostjo je govorila o sinjuju južnem nebu, o visokih, s snegom in ledom pokritih gorah, katere je videla, o jezerih in dolinah Italije, o cvetlicah in drevesih, o prebivalcih in njihovi obleki, o njihovih temnih licih in črnih očeh. Pripovedovala je o raznih srečanjih in dogodkih na potu, nadalje o velikih mestih in palačah, o visoki cerkvi z močeno kupolo, ki je naenkrat vsa začarala v nešteti plamenčkih, in naposled o velikem mestu tam na jugu, s sinjim nebom in sinjim morjem. Se nikdar nam ni Neli tako podrobno pripovedovala svojih spominov...

Napoved pa je Neli postalo slabo in odneslo so jo nazaj. Starce se je zelo prestrašil in žal mu je bilo, da smo ji pustili toliko govoriti. Lotila se je je nekakšna odvrtenost, kakor že nekočkrat poprej. Ko je bila na napad pri kraju, je Neli nujno želela naj pridem k nji. Rada bi mi bila nekaj povedala, samo meni. Tako zelo je prosila, da je zdravnik sam mislil, naj se ji želja izpolni.

"Vidiš, Vanja," je izpregovorila Neli, ko sva bila sama, "vem dobro, da nislujo, da pojdem z njimi; toda to ne gre, ostala bom do svojega časa pri tebi — to je, kar sem ti hotela povedati."

Izkusil sem jo pregovoriti, rekoč, da jo ljubijo Ihenjevi nad vse, da bi jo vsi pogrešali, pri meni pa da bi ji bilo, obratno, težko živeti, in da jo sicer zelo ljubim, toda nič ne pomaga, treba se je ločiti.

"Ne, ne, to ni mogoče!" je odgovorila s povdarcem. "Mama se mi mnogokrat prikaže v sanjah in pravi, naj ostanem tu, ker sem si nakopala velik greh, ko sem zapustila dedka. In mamica se joče nad tem. Tukaj hočem ostati in sreči dedku, Vanja."

"Tvoj dedek je vendar umrl, Neli!" sem dejal z začudenjem. Pomislila je nekoliko, pogledala mi globoko v oči in dejala:

"Povej mi še enkrat, Vanja, kako je dedek umrl, pripoveduj mi natančno in ne prikrivaj mi ničesar."

Začuden sem se vdal njeni nenavadni želji. Bal sem se, da govori v vročici ali da ji po napadu še ni popolnoma odleglo. Ona me je pozorno poslušala, in spominjam se, kako so se njene črne, svetle oči nepremično upirale vame. V sobi je bila že tema.

"Ne, Vanja, ni umrl!" je rekla Neli odločno po kratkem pomiselnem. "Mamica tolikrat govori o dedku, in ko sem večerjela rekla mamici, da je dedek umrl, je bila mamica zelo žalostna; plakala je, rekoč, da ni res, da bi dedek umrl, temveč on hodi okoli in izteza roko za milodarom, 'prav tako, kakor sve medve prosili za miloščino,' je rekla mamica, 'in dedek hodi vedno na tisti kraj, kjer sve ga videli prvič, ko sem mu padla pred noge in me je Azoreček spoznal...'"

"To so sanje, Neli, sanje bolnice, zakaj bolna si," sem dejal.

"Tudi jaz sem si mislila, da so to sanje in nisem nikomur povedala," je odgovorila Neli. "Samo tebi sem hotela povedati. Davi pa, ko sem po obedu zaspala, sem videla tvoj dedek. Dedek je sedel v svoji sobi, pričakoval me in bil videti tako strašen, tako suh, dejal je, da z Azorečkom že dva dni nista ničesar jedla, in zelo hud je bil name. Dedek mi je tudi rekel, da ni tja tobaka, brez tobaka pa da ne more živeti. To mi je dedek zares že prej dejal, ko sem bila po maminih smrti nekoč pri njem. Dedek je bil takrat ves bolan in zdelo se je, da ni več ne razume. Ko sem danes to slišala, sem si mislila: spet se bom postavila na most ter prosila vbojajme, da kupim dedku kruha in kuhane krompirja. Tako stojim na mostu in gledam, kako hodi dedek tam okrog in prihaja potem k meni, da vidi, koliko imam denarja, vzame mi ga in ga vtakne v žep. Rekla sem dedku, da mu dam vse, da si ničesar ne prihranim. Dedek pa kriči, da sem tatka, kar mu je povedala tudi Bubnova, in zato da me nikdar neče vzeti k sebi. 'Tukaj manjka še ena petica; kam si jo dala?' kriči. 'Ukradla si petico!' — in me bje na ulici, vprico vseh. In bridko sem plakala... In sedaj si mislim, Vanja, da še živi in hodi sam okrog in me kje čaka..."

Izkusil sem jo pomiriti ter jo prepričati, da je njen dedek resnično umrl, kar se mi je naposled navidezno tudi posrečilo. Dejala je, da se zdaj boji zapustiti, ker bi videla dedka. Nazadnje me je objela in mi pritisnila glavo k licu, rekoč:

"In vendar te ne morem zapustiti. Vanja!" mi je dejala, pritisneta se s svojim obrazkom k mojemu. "Ako bi ne bilo dedka, bi nikdar ne šla od tebe."

Vsi v hiši so bili prestrašeni nad Nelinih napadom. Povedal sem staremu doktorju njene prikazni in ga vprašal, naj pove odkrito, če bo okrevala.

"Nemogoče se mi zdi, da bi ozdravela," je dejal. "Umrla bo. Tako žal mi je tega dekletca, kakor bi bilo moje rodno dete... Mila, mila deklica! In tako veselo duha!"

Posebno Nikolaj Sergejevič je bil zelo razburjen.

"Veš, Vanja, kaj mi je prišlo na um?" je dejal. "Ali ji hočemo jutri, ko se prebudi, napraviti presenečenje ter okrasiti sobo s cvetjem, kakor jo je ona s tistim Henrikom okrasila za svojo mater... S tolikim razburjenjem je govorila o tem..."

"Ravno zato," sem odgovoril jaz. "Razburjenje pa ji sedaj škoduje."

"Toda prijetno razburjenje je nekaj drugega. Verjemi, dragi, moji izkušnosti, da prijetno razburjenje ne škoduje, temveč lahko celo koristi, ker vpliva na zdravje."

Stari Ihenjev je bil tako zavzet za svojo misel, da se od navdušenja za njo ni vedel kam dati in da mu ni bilo mogoče ugovarjati. Sklenili smo, da ostanem čez noč pri Ihenjevih, da bom pomagal Nikolaju Sergejeviču okrajevati sobo. Maslobojev in zdravnik sta se poslovala. Ko pa sem se poslovil od Ihenjevih in dospel v svojo sobico, sem videl v svoje začudenje, da sedi Maslobojev za mizo.

"Vrnil sem se, Vanja, ker ti imam nekaj povedati: — bolje je, da ti povem sedaj," je izpregovoril.

"Kaj pa je takega?"

"Glej, brate, našel sem sled, to se pravi, pravičnino ni bila sled, a dozdaval se mi je, — to je, iz nekaterih znamenj sem posnel, da je Neli, — morebiti — no, z eno besedo, da je Neli knezu prava, zakonska hči."

"To ni mogoče!" sem vzklilnil.

"Tega mnenja sem bil izprva tudi jaz, a po vsej priliki je to 'nemogoče' zelo mogoče!"

"Ne, Maslobojev, preveč si se vdal svoji misli! Ne le, da Neli ne ve, da je knezova hči, ona more biti sploh edina njegova nezakonska dete! Ako bi bila imela mati tudi le najmanjši dokaz v rokah, ali bi bila mogla prenašati to strašno življenje tu v Peterburgu in prepustiti svoje dete usodi? Ne, to je nemogoče!"

"Tudi jaz sam sem mislil tako; to se pravi, da še niti sedaj ne vem, kako je pravičnina. Toda tu je treba spet povdarjati, da je bila Smithovka najbolj brezumna in prismojena ženska, ki jo moreš najti pod solcem. Nenavadna ženska je bila; samo premisli vse razmere: to je vendar romantika, to so nadzvezdne neumnosti v najblaznejšem pomenu besede. Vzemti to, da je od prvega začetka sanjala samo o nekakšnem nebu na zemlji in ob angeljih, da se je zaljubila brezpogojno, zapuščala brezumno in, prepričan sem o tem, kasneje ni znorela zato, ker se je on zapustil, temveč od tega, ker se je motila v njem, ker je bil on zmožen, ogoljufati jo in jo zavreči; od tega, ker se je njen angelj izpremenil v gnoj ter jo oblatil in ponižal. Njena romantična in nespametna duša ni prenesla te izpremembe! Poleg tega pa še razžaljenje: ali veš, kakšno razžaljenje? V svoji grozi in zlasti ponosu se je umaknila pred njim z brezmernimi ničevanjem. Raztrgala je vse zveze in vse dokaze; piličila je na denar in pečabila celo to, da ni njen temveč očetov, ter se mu odpovedala, kakor prahu in blatu, da bi potrla svojega zapeljivca z veličino duše, da bi ga mogla smatrati za tatu in imela pravico, prezirati ga vse svoje življenje. In takrat je najbrž tudi dejala, da se ji zdi tud ito brezčasno, da bi se imenovala njegovo ženo. Pri nas ni ločnice, toda de facto si ase bila ločila in pozneje ga ni mogla več prosi pomoči! Spominjam se, da je ta brezumnica govorila Neli še na smrtni postelji: 'Ne hodi k njim, delaj in pogini, toda ne hodi k njim, naj te kliče kdorkoli.' To se pravi, ona je sanjala še takrat, da jo nekoč pokličejo in bo potentakem prilika, maščevati se še enkrat in pobiti tistega, ki jo pokliče, s preziranjem; mesto s kruhom se je hranila s sanjami srca. Mnogokrat sem izvedel od Neli, dragi moj; tudi sedaj še včasih poizvedujem. Res je bila njena mati bolna, jetična; ta bolezen posebno razvija jezaost in vsakovrstno razdraženost; vseeno pa vem, z gotovostjo vem — šlisl sem od neke kmetice pri Bubnovi, — da je pisala knezu; da, knezu, — njemu samemu!"

"Pisala je! In pismo, ali je prišlo v njegove roke?" sem vprašal nestrpnostno.

"Tega ravno ne vem; ni mi bilo mogoče doznati, če je pismo odposlala ali ne; vendar pa imam vzrok, da mislim, da ga ni, kajti, kolikor mi je znano, je dobil knez po tistem, ko so njegovi volnini v tujeostranstvu izgubili njeno sled, gotovih novic o nji šele po njeni smrti. Lahko si mislim, kako se je razveselil!"

"Da spominjam se, da mi je pravil Aljoša o nekem pismu, ki je njegovega očeta pred kakšnimi desetimi meseci

neizrečeno vzradostilo. Kako pa je s tvojim razmerjem do kneza?"

"Z mojim razmerjem? Misli si samese v mojem položaju: najtrdnjeje prepričan, da je bila Smithovka njegova zakonita žena, ni niti enega pravega dokaza — nikjer nobenega pravega dokaza, najsi sem še toliko iskal in vohunil! Samo nekaj se mi je zazdelo, — da mu vseeno lahko napravim škandal. Javnega škandala pa se je bal tem bolj, čim je tu začeljal sklepati zveze... To menda veš, da se ženi?"

"Ne..."

"K letu! Nevesto si je dobil že lani, ubogo petnajstletno stvarico, hčer neke visoke ekscelence, — in mnogo denarja ima! Jaz ali ti, dragi Vanja, se nikdar ne bova tako oženila... Nečesa pa si vse svoje življenje ne odpustim!" je vzklilnil Maslobojev in jezen udaril s pestjo po mizi. "Namreč tega, da sem šel temu lumpu v past, — pred dvema tednoma..."

"Kako da?"

"Tako. Zapazil sem, da je uganil, da nimam nobenih pravih dokazov v rokah, in mislil sem si, da ne bi bilo dobro, zavleči stvar še dalje, ker bi mu postala potem moja brezsilnost naposled popolnoma jasna; no, in takrat sem se dal pregovoriti, da sem vzel od njega dvatisoč rubljev."

"Vzel si dvatisoč rubljev?"

"V srebru, Vanja, s krvavečim srcem! Takšna stvar je vredna pač več, nego dvatisoč. Kakor oklofutani, tako ponižno sem stal pred njim. Dejaj je: 'Nisem vam še poplačal vaših prejšnjih uslug, Maslobojev,' — dasiravno mi je bil že davno plačal zanj stoinpetdeset rubljev, kakor je bil pogoj: 'zdaj odpuštam, — evo vam dvatisoč rubljev, in zdaj upam, da je najina cela zadeva zaključena.' Odgovoril sem: 'Gotovo knez,' in se mu nisem upal pogledati v lice, ker sem vedel, da bi čital na njem: 'Ali si dobil mnogo, kaj? To ti dam kar tako, iz velikodušnosti, ker si bedak!' Bil sem tako potrt, da niti ne vem, kako sem prišel od njega!"

"To je bilo vendar grdo, Maslobojev!" sem vzklilnil jaz. "Kaj pa si storil z Neli?"

"To ni samo grdo, to je zločinsko, ostudno... To — to — se sploh ne da povedati z besedami!"

"Moj Bog! Vsaj za Neli bi bil moral poskrbeti!"

"To tudi mora. A kako naj ga prisilim? Mar ga naj preplašim? Zdaj se ne bo več zbal, saj sem vzel od njega denar in mu priznal sam, da imam vsega strahu skupaj za dvatisoč rubljev; sam sem se cenil za to vsoto! Ščim mu hočem zdaj do živega?"

"Torej je za Neli stvar zares že izgubljena?" sem vzklilnil skoro obupno.

"Nikakor ne!" je z vnezo vzklilnil Maslobojev in nekaj ga je kar pretreslo. "Ne, tega mu ne odpustim! Zopet bom začel stvar iznova, Vanja: ta sklep je že storjen. Kaj to, da sem jik za razžalitev, ki mi jo je prizadejal, ko me je prevaral, ta obešenik, in se mi rogati! Ne, ne pustim se smeti! Sedaj, Vanja, se bom spravljal nad Neli samo. Na podlagi gotovih opazovanj sem trdno prepričan, da tiči rešitev te zadeve v nji. Ona ve vse, vse... Njena mati sama ji je povedala. Morda pridemo potem tudi kakšnim lepim listinam na sled!" je dodal Maslobojev in si radostno pomel roke. "Ali sedaj razumeš, zakaj sem tolikrat in! Prvic seveda iz prijateljstva do tebe, drugič pa zato, da opazujem Neli, in — če hočeš, ali nočeš, Vanja, moram mi pomagati, ker imaš vpliv na Neli..."

"Gotovo, to ti obljubljam!" sem vzklilnil, "in nadejam se, da boš mislil v prvi vrsti na ubogo, ponižano siroto, ne pa samo na lastno korist."

"Kaj je tebi mar, ti blažen človek, komu v prid si bom prizadeval? Samo da se zgodi, to je glavno. Seveda pred vsem zaradi sirotke, — to veli človekoljublje. Toda, Vanja, ne obsojaj me nepravilno, ako bom poskrbel tudi zase. Ubog človek sem, in on naj se ne predrzne, žaliti uboge. Vzel mi je, kar je bilo moje, pa se ogoljufal me je ničvredne povrh. In takšnemu lumpu naj po tvojem mnenju mirno gledam v zobe? Ne boš..."

Toda cvetlični praznik, ki smo ga pripravili za drugi dan, se je ponesrečil. Neli je bilo tako slabo, da ni mogla zapustiti sobe — in je tudi nikdar več ni zapustila.

Dva tedna potem je umrla. V teh dveh tednih svoje borbe s smrtjo je imela jedva par svetlih trenutkov in se ni mogla nič več braniti svojih čudnih prikazni. Do zadnjega trenutka je bila trdno prepričana, da jo kliče dedek k sebi, se jezi nad njo, ker je ni; nevoljno trka s palico ob tla in jo pošilja na cesto, naj prsi dobre ljudi vbojajme, za kruh in za robak. V sanjah je pogostoma plakala in pripovedovala kasneje, da je videla mamico.

Nekega dne sva ostala sama. Neli je je potegnila k meni in prišla moje roko s svojio srho ročico, razpaljeno od vročice.

"Vanja," mi je dejala, "kedar umrem 'oženi se z Natašo!'"

To je bila njena najmilijša želja, katero je vedno ponavljala. Nehote sem se nasmehnil. Tudi ona se je nasmehnila, norčavo mi zagrozila s prstikom ter me goreče in iskreno poljubila.

Tri dni pred svojo smrtjo — bil je krassen poletni dan je prosila, naj odpro okno. Dolgo je gledala v gosto (Nadaljevanje na 7. strani.)

POŠILJITE NAM EN PAPIRNAT DOLAR
in prejeli boste po okupu v eno steklenico **HAMILTON CLUB PURE WHISKY** (one full quart) in eno steklenico **SOMA PORT WINE**. Oba steklenici, pošljemo v lepem zaboju — le za en sam papirnat dolar. Pišite C. F. ZARBA & CO., 318 Third Ave., Pittsburg, Pa.

The Will County National Bank
of Joliet, Illinois.

Prejema raznovrstne denarne vloge ter pošilja denar na vse dele sveta

Kapital in preostanek \$300,000.00

C. E. WILSON, predsednik.
Dr. J. W. FOLK, podpredsednik
HENRY WEBER, kašir.

Frank Lopartz
400 Ohio Street JOLIET

STARA GOSTILNA
NAJBOLJŠA POSTREŽBA.

W. J. BRADY
ADVOKAT.

Posojuje denar in prodaja posestev.

Orpheum Theatre Building.
JOLIET, ILL.

JOHN STEFANICH
N. W. Phone 348
Slovenska Gostilna:
vino domače in importirano, fino žganje in diseče smodke.
915 N. Scott St., Joliet, Ill.

Oba telefona 215.

WERDEN BUCK
511-13 Webster Street, JOLIET, ILL.

Tu dobite najboljši cement, apno, 5. Tu dobite najboljši CEMENT, AF NO, ZMLET KAMEN, OPEKO, VODOTOČNE ŽLEBOVE, ter vse kar spada v gradivo.

MEHAK IN TRD PREMOK.
Chicago Phone 225.

Oscar J. Stephen
Sobe 201 in 202 Barber Bldg. JOLIET, ILLINOIS.

JAVNI NOTAR

Kupuje in prodaja zemljišča v mestu in na deželi. Zavaruje hiše in pohištva proti ognju, nevihti ali drugi poškodbi. Zavaruje tudi življenje proti nezgodam in boleznim. Izdeluje vsakovrstna v notarsko stroko spadajoča pisanja.

Govori nemško in angleško.

TROST & KRETZ
— izdelovalci —
HAVANA IN DOMAČIH SMOOK

Posebnost so naše

"The U. S." 10c in "Meerschaum" 5c.

Na drobno se prodajajo povsod, na debelo pa na:

108 Jefferson Street, JOLIET, ILL.

Mi hocemo tvoj denar ti hočeš naš les

Če boš kupoval od nas, ti bomo vselej postregli z najnižjimi tržnimi cenami. Mi imamo v zalogi vsakovrstnega lesa.

Za stavbo hiš in poslopij mehki trdi les, lath, cedrine stebre, deske, singline vsake vrste.

Naš prostor je na Desplaines blizu novega kanala.

Predno kupiš LUMBER, oglašaj pri nas in oglej si našo zalogo. Mi bomo zadovoljili in ti prihranili denar.

W. J. LYONS

Naš office in Lumber Yard na Des Plaines i NCLINTON ST.

Geo. Svetlečić

PRVI SALUN
ONKRAJ MOSTA

Chicago Telephone 3868

107 RUBY STREET, JOLIET, ILL.

DOBRODOŠLI!

Garnsey, Wood & Lenn

ADVOKATI.

Joliet National Bank Bldg.

Oba tel. 891. JOLIET, ILL.

Metropolitan Drug Store

N. Chicago & Jackson St.

Slovanska lekarna

+ JOHNSONOV +

"BELLADONNA" OBLI

ALI OBLI ZA VARNOSTI ČISTOSTI IN KAKOVOSTI

REVMATIZEM, Bolesti v KOLKU, Bolesti v ČLENKIH, NEVRALGIJA, PROSTU, OTROPLOSTI MIŠIC, SLABOTNEM KRUŽU

SLABOSTH + ČLENKIH, PLUČNEN IN PISNEN KOLIK, MRZLIČJU + ŽIVOTU, VNETJU OPISNEN KOLIK, PRIHLAJENJU, Bolesti v LEBU, Bolesti v KOLKU, HUDEM KASLU

VRNIMO SE!

Prav radi se spominjamo onih dni, ko smo bili krepi in polni zdravja in življenja, in ko si bil vsvesti, da je ta svet nebeški raj, poln sreče in veselja za nas. Kaj nas je zadelo, da nismo več onega mnenja; da smo premenili svoje navade in se odtujili od srednje poti, ki se imenuje zmernost v vsaki stvari? Vrnimo se k starim navadam, k navadni hrani, k bolj resnemu delu, k svežemu zraku, a zlasti pa moramo pazno skrbeti za svoje prebavne organe, da preprečimo zabasanost in nje posledice, ter slabost in nervoznost. Kakor hitro opazimo nered, ne pozabimo na

Trinerjevo Ameriško Zdravilno Grenko Vino

To zdravilo je jako važnega pomena, ker pospešuje delovanje prebavnih organov in tako nam povrne prejšnje navadno zdravje za dobo dokler zopet ne pademo v razvade.

To zdravilo tudi —

PREKINE BOLEČINE IZ DROBJA,
ODSTRANI ZABASANOST,
DOPRINESE OKUS DO HRANE,
POMAGA PREBAVLJATI,
OKREPČA PREBAVNO MOČ,
OHRANI ORGANE DELAVNE,
ODSTRANI NERVOZNOST.

Urejuje, okrepuje, daje novo moč, prepreči in odstrani zabasanost, potolaži glavobol, da je pomoč dekletom in ženam v slučaju neprilike, ter vseh drugih enakih boleznih.

CENA \$1.00. V LEKARNAH.

Ako hočete preprečiti bolečine, imejte vedno priročno TRINERJEVO LIGNIMENT in ribljate telo z njim kadar čutite najmanjšo bolelost, bodisi revmatično ali nevralgično. Cena 25 in 50c, po pošti 35 in 60c.

JOSEPH TRINER,
IZDELOVATELJ.

1333-1339 South Ashland Ave. CHICAGO, ILL.

Slovensko Katoliško Samostojno Društvo Marije Vnebovzete

(S. C. I. B. SOCIETY OF ASSUMPTION OF B. V. MARY)

Ustanovljeno 15. avgusta 1909.

Organizirano 2. aprila 1910.

Sedež: PITTSBURG, PA.

GLAVNI ODBOR:

Predsednik: FRANK ROGINA, 36—48 St., Pittsburgh, Pa.
Podpredsednik: MATH. MAGLESICH, 3440 Ligonier St., Pittsburgh, Pa.
Članik: JOSEPH L. BAHORICH, 5148 Dresden Way, Pittsburgh, Pa.
Članik: GASP. BERKOPEK, 4927 Plum Alley, Pittsburgh, Pa.
Članik: JOHN BALKOVEC, 5145 Carnegie St., Pittsburgh, Pa.

NADZORNI ODBOR:

Joseph Pavlakovich, 54 Low Road, Sharpsburg, Pa.
John Šutej, 5113 Carnegie St., Pittsburgh, Pa.
Frank Mihelich, 4808 Blackberry Alley, Pittsburgh, Pa.

POROTNI ODBOR:

Joseph Jantz, 4502 Buttler St., Pittsburgh, Pa.
Frank Trempus, 4628 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.
Anton Zurich, 1037 Peralto St., N. S. Pittsburgh, Pa.

Bolniški obiskovalec: WILLIAM TOMEK, 4811 Butler St., Pittsburgh, Pa.
Društveno Glasilo je: "AMERIKANSKI SLOVENEK", Joliet, Ill.

Vsa pisma in denarne zadeve se naj pošiljajo na tajnika. Vse pritožbe pa na porotnika.
Rojaki! Pristopajte v to društvo, katerega cilj je: Pomagati onemoglim. Večja družba — Boljša podpora.

Društveno Geslo: "V slogi je moč."

PONIZANI IN RAZŽALJENI.

(Nadaljevanje s 6. strani.)

zelenje, ki se je opajalo z večernim solncem, in naenkrat je prosila, naj naju puste sama.

"Vanja," je izpregovorila z jedva slišnim glasom, zakaj njene moči so naglo pojemale. "Kmalu bom umrla, zelo kmalu, in rada bi ti povedala, da se ne spominjam. V spomin ti zapuščam tole, — in pokazala je velik amulet, ki je visel poleg križa na njenih prsih. "Dala ga je mamica, ko je umrla. Kedar bom umrla, vzemi ta amulet in preberi tisto kar je v njem. Tudi vsem ostalim bom danes povedala, naj dajo ta amulet tebi. In ko boš prebral, kar je v njem napisano, pojdem k njemu in mu povej, da sem umrla, a njemu nisem odpustila. Povej mu tudi, da sem nedavno brala Evangelije. Tam stoji: Odpustite vsem svojim sovražnikom. 'Brala sem to, a vseeno mi nisem mogla odpustiti kajti, ko je mamica umrla in je še mogla govoriti, so bile njene poslednje besede: 'Proklinjam ga!' Torej ga proklinjam. Povej mu, kako je umrla mamica, kako sem ostala pri Bubnovi sama, kako si me ti videl tam, — vse, vse mu povej, in reci mu, da sem bila rajša pri Bubnovi, kakor da bi šla k njemu..."

Pri teh besedah je Neli prebledela in srce ji je začelo tako silno utripati, da se je spustila na blazino nazaj in par minut ni mogla izpregovoriti.

"Pokliči jih, Vanja," je rekla naposled s slabim glasom, "rada bi se poslovala od vas vseh. Srečno, Vanja..."

Krepko me je objela poslednjikrat. Vsi naši so prišli v sobo. Imenjenj ni mogel verjeti, da ona umira; zdelo se mu je, da to ne sme biti. Do zadnjega hipa se je kregal z nami in zatrjeval, da bo gotovo ozdravela. Vse o nemogel je bil od skrbi in presedeval ob Nelinu postelji po cele dneve in cele noči. Zadnje noči v resnici ni zatisnil očesa. Izkušal je uagniti Neli vsako najmanjšo željo; kedar je prihajal od nje k nam, je bridko jokala, minuto kasneje pa je zopet začeljen upati in nam zatrjevali, da bo ozdravela. Vso njeno sobo je bil napolnil s cveticami. Nekoč je kupil cel šopek prelepih rož, belih in rdečih; kupil jih je daleč nekje tam zunaj mesta in jih prinesel svoji Neli. Z vsem tem jo je zelo vznemirjal, zakaj toliko vseobčilne ljubezni se je nehote morala odzvati s celim svojim srcem. Ta večer, na večer njene slovesa od nas, starič ni hotel slišati ničesar o tem, da se poslovala od nje na veke. Neli se mu je nasmehnila in se delala ves večer veselo, morda se je z njim in se celo smejala...

Skoro z upanjem smo se vsi ločili od nje, toda drugi dan že ni mogla več govoriti. Čez dva dni je umrla. Spominjam se, kako je starič kitič njeno krsto s cveticami in z obupom zrl na njeno vpadlo mrtvo lice; na njen mrtvi nasmeh in a roke, ki so ležale križem na prsih. Plakal je nad njo, kakor nad svojim rodnim otrokom. Natusa, jaz, mi vsi smo ga tolažili, toda bil je neutešen in po Nelinem pogrebu je resno zbolel.

Ana Andrejevna mi je sama izročila amulet, ki ji ga je snela s prsi. V njem se je nahajalo pismo Neline matere knezu. Prebral sem ga na dan Neline smrti. Izrekala je knezu prokletstvo, rekoč, da mu ne more odpustiti, opisovala vse svoje življenje in v poslednjem času vse grozote, v katerih pušča Neli, in ga prosila, naj vsaj nekaj stori za otroka. "Vaša je," je pisala, "vaša hči, in vi sami veste, da je vaša prava hči. Velela sem ji, naj gre po moji smrti k vam in vam izroči to pismo. Ako ne zavrzete Neli, vam morda odpustim tudi jaz in bom stopila na dan sodbe sama pred prestol božji ter bom prosila Sodnika, naj vam odpusti vse vaše grehe. Neli pozna vsebino mojega pisma; prebrala sem ji ga in ji razložila vse, ona ve vse, vse, vse..."

Toda Neli ni izpolnila materine oporoke; vedela je vse, a ni šla k knezu in je umrla brez sprave. Ko smo se vrnili od njenega pogreba, sva šla z Natuso na vrt. Dan je bil vroč in poln solnca. Čez teden dni so nameravali oditi. Natusa se je ozrla name z dolgim in čudnim pogledom.

"Vanja," je dejala, "Vanja, to so bile sanje."

"Kaj so bile sanje?" sem jo vprašal. "Vse, vse," je odgovorila ona, "vse, vse, v tem celem letu. Vanja, zakaj sem razrušila tvojo srečo?"

In v njenih očeh sem čital: "Midva bi bila lahko na veke srečna!"

ZA KRATEK ČAS.

Popis tatu v tiralici.

Lasje: ružjavi, oči: plave, nos: naveden, posebna znamenja: svojemu očetu zelo podoben.

V varšavski gostilni.

Ko so v Varšavi se Rusi gospodari, li je zadelo tudi to mesto prepoved alkoholičnih pijač. V neki gostilni pride gost, pa zahteva kosilo. Strežnik mu prinese, kar se je dobilo. Gost bi bil rad tudi nekoliko pijače. Toda natakta se brani čes, da je prepovedano. Čez nekoliko časa se mu približa natakta zopet, pa mu reče, naj bi šel k telefonu. Tujec se čudi, ker nikogar v mestu ne pozna. Kdo neki bi ga kli-

cal. Natakta vztraja, da mora sam iti k telefonu. (Za pogovore pri telefonu je navadno prirejena mala govornica, ki se zapre, da je moč razumeti, kar se po telefonu sporoča.) Tujec gre, pa se kmalu vrne, si briše brke ter prša natakta, če bi mogel še enkrat telefonirati.

V računu je našel pa sledeče postavke: Kosilo 1 rubelj; za dvakratno telefoniranje 1 rubelj.

V šoli.

Katehet: "Kaj se učimo v krščanskem nauku, povej!"

Učenec: "Vprašanja."

Katehet: "Kaj je glavna reč pri izpovedi?"

Učenec: "Mašne bukvice."

Katehet: "Kdo laže?"

Na to vprašanje dvigne učenec roko in glasno prosi, da bi smel odgovoriti, rekoč:

"Gospod, jaz!"

Katehet: "Kako je bilo ime ženi, ki je podala Jezusu potni prt?"

Učenec: "Harmonika."

Kratkovidni.

"Oče, ali grem prav k Sv. Roku?"

Nič odgovora.

Bolj glasno: "Oče, ali grem tu prav k Sv. Roku?"

Zopet nič.

Vzame očale in vidi, da je dozdevni mož — strašilo v zelju.

"Šmentani kurji pogled!" zamrmra in nevoljno odkuri naprej.

Mestna učenost.

Deklica iz odlične gosposke družine (ob izletu na deželo) kazaje na uprav dobro ozeleneli krompir: "Glej, stric, kako lepo salato imajo tukaj!" — Stric: "To vendar ni salata, ampak krompir." — Deklica: "Ja, ja; saj sem hotela reči krompirjeva salata."

Izkušnja uči.

Mati (ki objemlje svojega najmanjšega otročiča): "O, ti ljubi čmrlček moj; ti si radost mojega srca!" — Stric: "Deklica, ki je bila pravkar radi nerodnosti kaznovana, zastoč: 'Le nikar ne verjemi. Ko boš enkrat tako velik kot jaz, boš ravno tako tepen, kakor jaz.'"

Tovariš Viljem.

Ko se je nemški cesar prilično mudil v strelskih jarkih ob francoskem bojišču, mu pade žepna rutica na tla. Takoj pristopi neki pešec ter jo pobere. Cesar mu v znak hvalečnosti ponudi nekoliko svalčic. Vojak se zahvali rekoč: "Zahvaljujem se, veličanstvo." — Cesar nato: "Tu vam ni treba reči veličanstvo, marveč me lahko nazivate tovariš." Ta pogovor sliši neki drug infanterist, pa se ojunati in zaprosi cesarja: "Tovariš Viljem, se meni dajte eno!"

Tudi izgovor.

Možster Polde je bil vsak večer stalen gost v gostilni "Pri Jančku". Nekoč ga dne se ravno pripravljala, da stori svojo pivsko "dolžnost". Zena ga ogovori: "Ali tudi nočoj ne ostaneš doma, ko je tak dež?" — Polde: "Kaj to! Le pomisli, kako stanovitno prenašajo naši vrti vojaki v strelskih jarkih vse težave, dež, veter, mraz in sneg; pa bi se jaz ustrašil teh par kapljic dežja, da bi v gostilno ne šel!"

Nenavadna volitev.

Nedavno se je ustanovilo v našem trgu "Društvo mladih mater". Priglasilo se je 15 članic. Kmalu nato so priredile neko novost. Najbolji otrok naj bi dobil primerno nagrado. — In kateri je dobil premijo? — Nihče, ker je vsak izmed petnajstih otrok dobil en glas.

Pri zdravniku.

Postaren mož, ki je že večkrat iskal pomoči za svojo bolno nogo: "Gospod doktor! Kako neki je to, da se kar ne mara obrniti na bolje?" — Doktor: "Ja moj dragi, to stori starost, starost." — Mož: "To pa že ne, gospod; moja leva noga je prav toliko stara kot desna, pa ji nič ne manjka."

Nevarna služba.

Več oseb se je nedavno pogovarjalo o svojih na bojišču. "Moj stric," pravi Tinec, "ima tudi nevarno službo." — "Kje pa služi? Ali je na fronti?" — "O ne. Ima bolj nevarno službo: Oskrbnik je pri trenu. Kdor bi pa zdaj kradel, ga takoj ustrele."

Pred sodiščem.

Sodnik: "Ali se udaš, da si kriv?" Zatožene: "Moram počakati, kaj poretke priče!"

Sodnik: "Nič manj kot petnajst sukenj je zatožene ukradl."

Zatožene: "Ja, je bila pa tudi zelo dolga zima!"

Najboljše priporočilo.

Mlada deklica iz boljše družine je prodala na poročni dan svoj klavir. Njen mož je ta dogodek z zadovoljstvom pripovedoval, kamor je prišel. Dosegel je s tem, da so se tudi štiri druge sestre njene žene v kratkem času omožile.

RABIMO

dobrega in bistrega moža za prodajanje naše zemlje v naši slovenski koloniji v Wisconsin. Pravi mož lahko dobro zasluži. Izkušnje nepotrebne.

GRIMMER LAND CO.

1263 N. Paulina St., cor. Milwaukee Av.
CHICAGO, ILL. 2t

STENSKI PAPIR

Velika zaloga vsakovrstnih barv, olja in firnežev. Izvršujejo se vsa barvarska dela ter obešanje stenskega papirja po nizkih cenah.

Alexander Daras
Chi. Phone 376 N. W. 97

120 Jefferson St. JOLIET, ILL.
N. W. telefon 556

John Grahek

...Gostilničar...

Točim vedno sveže pivo, fino kalifornijsko vino, dobro žganje in tržim najboljše smodke.

Prodajam tudi trdi in mehki premog.

TELEFON 7612.

1012 N. Broadway JOLIET, ILL.

Urada telefon Chicago 100
Stanovanja telefon Chicago 3347

JOSIP KLEPEC

JAVNI NOTAR

1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

Chi. Tel.: Office 658, Res. 1441R

Uradne ure:

9—12 a. m. 1—5 and 7—8 p. m.

Ob nedeljah od 10. do 12.

Dr. S. Gasparovich

Dentist :: Zobozdravnik

Joliet National Bank Building

4th Floor, Room 405.

JOLIET, ILLINOIS.

CHARLES D. DIBELL

ADVOKAT—LAWYER

Soba 503 Woodruff Bldg., Joliet

CHICAGO PHONE 245.

Kadar imate kaj opraviti s sodnijo obrnite se k meni.

Govorimo slovenski jezik.

Kolektujem in tirjam vsako vrstne dolgovce. Ali pa se oglasite pri

M. J. TERDICH, 1106 Chicago St.

ZA Zavarovanje

proti požaru, mala in velika posojila pojdite k

A. SCHOENSTEDT & CO.
203 Woodruff Bldg. Oba tel. 169

Joliet, Ill.

POZOR! POZOR!

JESENSKE IN ZIMSKE OBLEKE.

Cedne in moderne obleke za odrasle in mladino se dobe pri nas, kakor tudi delamo v popolno zadovoljstvo obleke po meri.

Velika zaloga najmodernejih klobukov in kap vseh velikosti.

Posebno velika zaloga trpežnih čevljev visokih in nizkih za moške, ženske in mladino.

Mi imamo najlepše srajce, kravate, kolare itd. Vse naše blago jamčimo ter povrnemo denar, ako ni v popolno zadovoljnost.

Z vsakim nakupom dajemo 4 odst. vredne znamke ali pa register tikete izvezmi na oblekah delanih po meri. Vaši naklonjenosti se priporoča "Prva Slovenska Trgovina" na severni strani mesta.

Frank Juričič
1001 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

Joliet Steam Dye House

Professional Cleaners and Dyers

STRAKA & CO.

Office and Works, 642-644 Cass
Chicago Phone 4444, N. W. 483.

W. C. MOONEY

PRAVDNIK-ADVOKAT.

4th fl. Joliet Nat. Bank Bldg., Joliet

Ko imate kaj opraviti s sodnijo oglasite se pri meni.

JEDEN AKER ZADOSTUJE.

Ako si morete postaviti skromno hišo na svoje lastne stroške, pripravljen sem vam prodati jeden akre ali več zemlje. Na roko plačate majhno vsoto, ostalo pa na mesečne obroke. Jeden akre zemlje meri 132x330 čevljev, jednako šestim ali sedmim mestnim lotam. Ako si sedaj postavite hišo, si prihranite najemnino kar vam bo v veliko korist na stara leta. Blizo polulicne železnice. Za podrobnosti vprašajte

GEORGE WARNER YOUNG,

Woodruff Bldg. Joliet, Ill.

Kadar se mudite na vogalu
Ruby and Broadway ne
pozabite vstopiti v

MOJO GOSTILNO

kjer boste najboljše postreženi.

Fino pivo, najboljša vina in smodke.

Wm. Metzger

Ruby and Broadway JOLIET

Semo pri meni se dobe patentirana in garantirana sledeča zdravila: za rast in proti upadnu žensk in moških las, kakor tudi za rast moških brk in brade; za revmatizem kosti; ali trgače v nogah, rokah in križu; za rane, opekline, bole, tore in kraste, itd. Kateri bi rabil moja zdravila brez uspeha, grantiram \$500. Pišite takoj po cenik. "Kolektor" in žepna knjiga od 30 strani vredna 5 dolarjev za vsakega ki jo prebere. Pošljite 6 centov v markah, nakar vam pošljem Kolektor in knjizico.

JACOB WAHČIČ

1092 E. 64th St. Cleveland, Ohio.

MICHAEL CONWAY

106 Loughran Bldg.

Cass and Chicago Sts. JOLIET

Pecojuje denar na zemljišča.

Insurance vseh vrst.

Surety Bonds.

Steam Ship Agent.

Both Phones 500.

Chicago Phone 788 N. W. Phone 257

James L. McCulloch

MIROVNI SODNIK

IN JAVNI NOTAR.

M. D. POSTELANCZYK,

klerk in tolmač.

317 Jefferson Street, nasproti Court

House, Joliet, Ill.

R. F. KOMPARE

SLOVENSKI PRAVNIK

ADVOKAT

V So. Chicago, Ills.:

Soba 218—2206 Commercial Ave.

Telefon: South Chicago 579.

Chicago tel. 3399. N. W. tel. 1257.

Louis Wise

200 Jackson Street JOLIET, ILL.

gostilničar

VINO, ŽGANJE IN SMODKE.

Sobe v najem in Lunch Room.

Učite svojo deco slovensko

moliti in čitati

iz povsod priljubljene knjige, katera se imenuje

KATEKIZEM

KI GA JE SPISAL NAŠ POK. REV. F. S. ŠUSTERŠIČ.

Stane s poštino vred samo 25c

ZA VEČJA NAROČILA PRIMEREN POPUST.

Pišite ponj na:

Amerikanski Slovenec, Joliet, Illinois

Edini in dolgoletni slovenski in polski pogrebni zavod in konjušnica. Kočije in ambulanci pripravljene ponoči in podnevi. Najboljša postrežba za krste, ženitve in pogrebe. Najlepše kočije. Cene zmjerne. — Ženske slučaje oskrbuje soproga, ki je izkušena v tej stroki. — Tel. So. Chicago 249.

W. WALKOWIAK

Pogrebni Zavod in Konjušnica.

749 COMMERCIAL AVE. SOUTH CHICAGO, ILLS.

DOMAČA NARAVNA OHISKA VINA

kakor Delaware, Catawaba, Iwes, i Konkord prodaja

Josip Svete

1780-82 E. 28th St., LORAIN, OHIO.

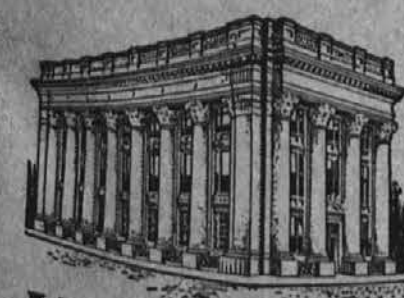
Konkord rudeče vino 60c galona

Catawba belo vino 80c galona

Te cene veljajo od 25 galonov naprej, pri manjih naročilih cena po dogovoru.

Pri vseh teh cenah je Vojni Davek že uračunan. Vina so popolnoma naravna, kar jamčim. Naročilu je pridejati denar ali Money Order.

LJUDSKA BANKA

Vložite svoj denar na obresti v največjo in najmočnejšo banko v Jolietu

Hranilnica

Vlade Zd. Držav,
Pošne Hranilnice
in Države Illinois.

Nad 12,000 najboljših ljudi v Jolietu ima tu vloženi denar. Pod vladno kontrolo.

3% obresti od vlog. Začnite vlogo z \$1.

First National Bank

PREMOŽENJE NAD \$4,500,000.00

KOZA OČETA SEGUINA.

Gospodu Petru Gringore, pesniku v Parizu.

Ti boš pač ostal vedno isti, ubogi moj Peter!

Kako to! Kako to, ti Peter? Ponujajo ti mesto letopisca pri dobrem dnevniku v Parizu. In ti si tako ponosen, da odklanjaš? Toda pogled se, fant ubogi! Pogled svoje luknjasto kamizolo, pogled svoje hlače, ki gredo narazen in pa ta obraz, iz čegar oči vpije lakota! Pogled, kam te je pripeljala strast za lepe rimne in verz! Pogled, koliko te je stalo deset let pošteno službe med paži gospoda Apolona! Ali te ni sram nazadnje? Postani letopisec, tepec, postani letopisec! Služi boš lepe, rožnate cekinčice, hodil boš v gostilno k Brebant in ob premijerah se boš lahko pobahal z novim peresom za klobukom.

Ne? Nočeš? Raje ostaneš prost po svoji volji prav do konca! Dobro. Poslušaj malo zgodbi o kozi očeta Seguinta. Videl boš, kaj je človek na boljšem, če hoče ostati prost.

Oče Seguin ni imel nikdar sreče s svojimi kozami. Vse je izgubil na en in isti način. Pretrgale so konopec, na katerem so bile privezane, in so ušle v goro in tam gori jih je požrl kdo? Volk jih je požrl. Niti ljubkovanje od strani njihovega gospodarja, niti strah pred volkom, sploh nič jih ni moglo zadržati. Zdi se mi, da so bile to neodvisne koze, ki so hotele na vsak način uživati čisti, gorski zrak in zlatoto prostost.

Dobri oče Seguin, ki ni mogel razumeti značaja svojih živalic, je bil sila potr.

"Končano je; koze se dolgočasijo pri meni, niti ene ne bom obdržal," je tožil oče Seguin.

Kljub temu pa ga pogum le ni zapustil. Izgubivši šest koz je kupil sedmo. Toda to pot je vzel čisto mlado, da bi se tem bolj udomačila pri njem. O Peter, kako je bila ljubka mala koza očeta Seguinta! Kako je bila dražestna s svojimi milimi očmi in s svojo bradico, kakršno nosijo podčastniki; njeni črnosvetli parklji, pisani rogovi in dolga bela dlaka, ki se ji je lepo prikladala kakor velik srebrn površnik. Bilo je pa tudi ukaželjna, prikupljiva in dala se je molziti tako mirno, ne da bi ganila... ne da bi stopila z nogo v golido.

Res! Prava, ljubka, mala koza! Oče Seguin je imel za svojo hišo ograjo, obdano krognikrog z belim trnom. Tja notri je postavil svojo novo gojenko. Privezal jo je k kolu na najlepšem delu trate. Skrbel pa je tudi za to, da je imela dovolj dolg konopec in prišel je tuptam pogledat, kako se ji godi. Koza se je počutila zelo srečno in se je pasla tako dobrodušno, da je bil oče Seguin kar očaran.

"Nazadnje," je rekel oče Seguin, "nazadnje vendar ena, ki se pri meni ne bo dolgočasila." Oče Seguin se je motil, njegova koza pa se je dolgočasila. Nekega lepega dne, ko je ugledala nad seboj zelene hribe in gore, si je dejala: "Kako fletno mora biti tam gori! Kako prijetno je skakati po trati brez tega preklicanega konopca, ki me drgne neprenehoma po vratu. Pasti se v ograji, to je za osla ali vola. Kozam se hoče prostosti..."

Od onega trenutka dalje se ji je trava v ograji jela zditi pusta. Prišel je dolgčas... Koza se je začela sušiti, mleka je imela malo. Bil je res žalosten prizor, gledati, kakor je ves božji dan vlekla in napenjala konopec z glavico proti goram, nosnice odprte in kako je vzdihovala: Mm — mm — e — e — e.

Oče Seguin je dobro čutil, da kozi nekaj ni prav, toda vedel ni, kaj. Neko jutro, ko jo je bil že skoraj pomolzel, se je obrnila koza proti njemu in mu rekla v svoji kozji francosčini: "Slušite, oče Seguin, strašno se dolgočasim pri vas, pustite me, da grem v goro!"

"Ah! Moj Bog! Tudi ona!" je zdihoval oče Seguin in pri tej prici pustil golido iz rok. Nato se je vsedel v travo tik svoje koze.

"Kako, Blanketa, ti me hočeš zapustiti?"

"Da, oče Seguin!"

"Ali tukaj nimam dovolj paše?"

"O ne! Ne gre se za to, oče Seguin."

"Si mogoče preveč na kratkem privezana, hočeš, da podaljšam konopec?"

"Se ne izplača, oče Seguin!"

"No, česa ti pa manjka? Kaj hočeš? Česa želiš?"

"Hočem v goro, oče Seguin."

"Toda, nesrečnica, mar ne veš, da je volk tam gori? Kaj boš počela, če pride?"

"Trkala ga bom, oče Seguin!"

"E, volk se presneto malo boji tvojih rogov. Požrl mi je že šest drugih koz, ki so bile drugače rogate nego ti. Saj ti je znano... ubogaj Sivka, ki sem jo imel lansko leto. To ti je bila prava kozja maki, huda in močna kakor kozel. Celo noč se je tepla z volkom, zjutraj jo je volk imel pa za zajtrk."

"Žalibog! Uboga Sivka! To nič ne de, oče Seguin, pustite me, da grem v goro!"

"Milost božja!" je vzkliknil oče Seguin. "Toda kaka krivica se jim ven-

dar godi pri meni? Še ena, ki mi jo bo volk pojedel. Toda ne, rešil te bom, malopridnica, kljub tvoji trmoglavosti. In da bi mi mogoče ne pretrgala konopca, te bom zaprl v hlev in tam mi ostanete za vedno. Ne boste imele za osla, kozičice moje!"

Nato je oče Seguin spravil kozo v črn, temen hlev, zaprl vrata, zaklenil in ključ dvakrat obrnil.

Toda k nesreči je bil pustil okno odprto in komaj je bil obrnil hrbet, pa je malopridna koza že ušla.

Ti se smeješ, Peter? Tristo vragov! Zdi se mi pač tako. Ti si pristal svobodne koze stranke, ki je tako kruta nasprotnica očeta Seguinta.

Bom le videl, če se boš pozneje še smejal...

Prišedši v goro je bela koza povzročila splošno zamaknenost. Nikdar niso videli stare smreke kaj tako krasnega. Sprejeta je bila kakor mala kraljica. Kostanji so se priklanjali prav do tal in jo božali s koncem svojih vej. Zlatorumeno bodičevje ji je sam od sebe odpiralo pot in dišalo je, dišalo kakor je najbolje moglo. Vsa gora je praznovala njen prihod. Lahko si misliš, Peter, kako je bila naša koza srečna! Nikakega konopca več, nikakega kola, ničesar, kar bi jo oviralo pri skakanju in pri paši. In tam gori je bilo travo! Pa kakšne! Še čez roge ji je segala, moj dragi. Da, to je bila trava. Okusna, drobna, nazobčana in zmešana iz tisočih rastlin. To je bilo nekaj drugega nego trava v ograji. In cvetlice tudi... Velike modre zvončnice, travnik škrlatnih naprstecev z dolgimi čašami in cel gozd divjih sočnih in opojnih cvetov. Med smaragdno listjem in vonjavim cvetjem se je naša bela koza vznemirila semtertja. Naposled se je spustila dol po bregu in se valila navzdol križkraj z odpadlim listjem in kostanji.

Naenkrat se zravna v skoku pokoncu — hop — zopet je na nogah. Že je zdirla dalje, glavico naprej, med goščavo in zelenično grmovje. Kako to leti in skače! Zdi se, da se valja na dno prepada, gori — dol — povsodi.

Rekel bi bil kdo, da je deset koz očeta Seguinta na gori.

To se pravi, da se Blanketa res ni ničesar bala. Preskočila je v skoku široke vode, brizgajoče na pot moker prah in peno. Ko je že vse teklo od nje, se je vlegla na ploščnato skalo in se sušila na soncu.

Nato stopi z lepim bobovčevim cvetom v gobčku na rob visoke planote in zapazi dol, prav dol na ravnini, hišo očeta Seguinta in pa — ograjo zadaj.

Smeja se je morala prav do solz, "Kako je to majčkeno," si je mislila, "kako sem mogla zdržati tam notri."

Ubožica! Videč, kako visoko je prišla, je mislila, da je vsaj tako velika kakor svet.

Za kozo očeta Seguinta je bil to res prijeten dan.

Proti poldnevju je letaje semintja, na desno in levo, naletela na trop divjih koz, ki so ravno s prav dobrim tekom obirale divjo vinsko trto. Naša mala tekalka v beli obleki je povzročila prav cato senzacijo. Odkazalo se ji je najboljše mesto pri trsu in vsi ti gospodje in gospe so bili zelo prijazni. Zdi se — to naj ostane med nama, Peter — da se je nek mlad gams v črni suknji celo nekoliko zaljubil v Blanketo.

Kar naenkrat je jel veter hladneje pihati. Gora je postala vijoličasta. Bil je večer...

"Ze," je vzdihnila mala koza in se ustavila zelo začudena.

Tam dol so bila polja že potopljena v gosto meglo. Ograja očeta Seguinta je izginjala, hiše ni bilo več videti, samo streha je še plavala tik nad meglo in dim se je tuptam pokazal, potem pa zopet izgubil.

Poslušala je zvončke neke črede, ki so jo ravno gnali domov in bila je silno potrta. Sokol, ki se je vračal v svoje gnezdo, jo je oplazil s perutnicami. Stresla se je... Visoko v gori pa se je začelo tulenje... U — u — u — Domislila se je volka. Neumnica cel božji dan ni mislila nanj. V istem hipu je zadonela daleč v dolini trobenta. Oče Seguin je poskusil še zadnje sredstvo, da spravi kozo domov. U — u — u — je tulil volk. "Pojdi nazaj, vrni se!" je donela trobenta.

Blanketo je spreletelo hrepenenje po domu. Toda kol, konopec, plot, ograja... Na vse to se je domislila. "Ni mogoče, da bi se zopet privadila takemu življenju. Bolje je, da ostanem."

Trobenta se ni več oglašila. Koza je začela za seboj sušenje suhega listja. Ozrla se je in videla v mraku dvojce kratkih ušes in dvojce žarečih oči. Bil je volk... Bil je kakor velikanška nepremična zver, sedeča na zadnjih nogah. Opazoval je od tam malo, lepo kozo in jo pokušal že kar naprej. Ker je dobro vedel, da bo njegova, se mu ni mudilo. Ko pa se je Blanketa ozrla, se je zakrohotal in rekel hudobno:

"Ha... ha...! Mala koza očeta Seguinta! In stegnil je svoj dolg, rdeč jezik iz gobca, grdega gobca, ki je imel nekaj podobnega s kresilno gobo.

Blanketa je spoznala, da je izgubljena. Za trenutek se je spomnila zgodbi o stari Sivki, ki se je tepla celo noč z volkom, zjutraj si jo je volk pa za zajtrk privoščil; mislila si je uboga Blanketa, da bi bilo mogoče najbolje, če se takoj uda in se vrže volku pod zobe.

Toda premislila se je in se postavila v bran. Glavo k tlom — roge naprej — kakor se spodobi kozi očeta Seguinta. Bil je to boj brez upa zmage...

Koze volka ne ubijejo, samo to je Blanketa hotela vedeti in se prepričati, če bo vzdržala tako dolgo kakor Sivka.

Tedaj pa je stopila pošast naprej in mali rogovi so začeli plesati. Ah! Uboga koza, kako pogumna, kako srčna je bila! Več kot desetkrat je prisilila volka, da se je umaknil in se oddahnil. Med temi premirji, ki pa niso trajala več nego minuto, je sladkosnednica v naglici utrgala kako bilko svoje drage trave. Potem se je vrnila zopet v boj. To je trajalo celo noč... Tuptam je koza očeta Seguinta pogledala na zvezde, ki so plesale na jasnem nebu in rekla sama pri sebi: "Oh, da bi le mogla vztrajati do zore!"

Zvezde so ugašale druga za drugo. Blanketa je podvojila svoje trkanje, volk svoje klanje. Bleda, nejasna zarja je vstajala na obzorju. Petje hripavega petelina se je čulo od neke daljne pristave.

"Vendar enkrat," je rekla uboga živalica, ki je čakala dneva samo zato, da pogine. In padla je v travo v svojem lepem, belem krznu, poškrbovana s krvjo.

Volk je skočil na kozico in jo požrl. Z Bogom, Peter!

Zgodbička, ki si jo slišal, ni moja izmišljotina. Če prideš kdaj v Provenco, bodo naši gospodarji pogosto govorili o kozi očeta Seguinta, ki se je tepla celo noč z volkom, zjutraj pa jo je volk požrl...

Razumeš dobro, Peter! Zjutraj pa jo je volk požrl.

Četveren morivec.

Winstboro, Texas, 1. nov. — Premožni farmar Perry ni bil zadovoljen z izbranim soprogom svoje hčere in je zato postal morivec. Podal se je v stanovanje svojega zeta J. Sheeta, je ustrelil tega in smrtno ranil njegovega sina iz prvega zakona. Potem je šel besnež v stanovanje E. Maddoxa, je ustrelil tudi tega in njegovo soprogo, ker sta hčeri pomagala k možitvi, in si potem sam pognal kroglo v glavo.

Protustaven.

Washington, D. C., 1. nov. — Arizonski zakon naperjen proti tujim delavcem je bil danes po najvišjem sodišču proglašen protustavnim.

MALI OGLASI.

SALUNA SE ODDASTA V NAJEM z novim letom, in sicer na voglu Jackson & Indiana sts. ter na 209 Indiana st., samo en blok od Slovenske cerkve, izmed najstarejših in najboljših salunov v Jolietu. Osebnost vprašati: Jos. Stukel, 209 Indiana st., Joliet, Ill.

KJE JE MOJ BRAT PETER JURJEVIČ, doma iz Nerajca št. 21 pred 15. leti je bil tu in je od tu neznanom kam odšel. Imam mu nekaj zelo važnega sporočiti. Naj mi se javi sam, ali mi naj pošlje kdo drugi njegov naslov. Jos. Jurjevich, 1201 N. Broadway, Joliet, Ill.

LOKALNI ZASTOPNIKI(ICE) "A. S."

Denver, Colo.: George Pavlakovich.

Pueblo, Colo.: Mrs. Mary Buh.

Bradley, Ill.: Math. Stefanich.

Chicago, Ill.: Jos. Zupančič.

La Salle, Ill.: Anton Castello in Jakob Juvancic.

Peoria, Ill.: M. R. Papich.

So. Chicago, Ill.: Frank Gorenz.

Springfield, Ill.: John Peternel.

Waukegan, Ill.: Matt. Ogrin.

Indianapolis, Ind.: St. Bajt.

Kansas City, Kans.: Peter Majerle.

Calumet, Mich.: John Gosenca.

Iron Mountain, Mich.: Louis Berce.

Chisholm, Minn.: John Vesel.

Ely, Minn.: Jos. J. Peshel.

Gilbert, Minn.: Frank Ulehár.

Hibbing, Minn.: Frank Golob.

St. Joseph, Minn.: John Poglajen.

Soudan, Minn.: John Loushin.

St. Louis, Mo.: John Miheleich.

Great Falls, Mont.: Mat. Ulrich.

So. Omaha, Neb.: Frank Kompare.

Gowanda, N. Y.: Frank Zore.

Bridgeport, Ct.: Jos. Hochevar.

Cleveland, O.: Jos. Russ in Leop. Kušljan.

Newburg (Cleveland): John Lekan.

Collinwood, O.: Louis Novak.

Lorain, O.: Jos. Perušek.

Youngstown, O.: John Jerman.

Allegheny, Pa.: John Mravintz.

Delmont, Pa.: Jos. Pavlich.

Houston, Pa.: John Pelhan.

Moon Run, Pa.: John Lustrik.

Pittsburgh, Pa.: Urh R. Jakobich.

Steelton, Pa.: A. M. Petric.

Milwaukee, Wis.: John Vodovnik.

Sheboygan, Wis.: Jakob Prestor.

West Allis, Wis.: Anton Skerjanc.

Willard, Wis.: Frank Perovšek.

Enumelaw, Wash.: Jos. Malnerich.

Valley, Wash.: Miss Marie Torkar.

Rock Springs, Wyo.: Leop. Poljanec.

V onih naselbinah, kjer zdaj nimamo zastopnika, priporočamo, da se zglašijo kdo izmed prijateljev našega lista, da mu zastopništvo poverimo. Želeli bi imeti zastopnika v vsaki slovenski naselbini.

Splošnovanjem,

Uprav. "A. S."

POZOR ROJAKINJE!

Ali veste, kje je dobiti najboljše meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici

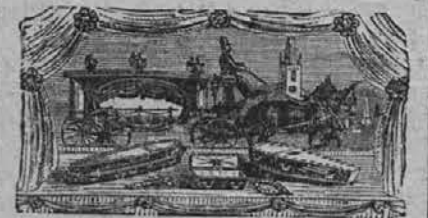
Anton Pasdertz

se dobijo najboljše sveže in preka jene klobase in najokusnejše meso Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba je naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati nas v našej mesnici in groceriji na vogalu Broadway and Granite Street.

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1113

W. H. KEEGAN

POGREBNIK.

Slovenci v La Salle in okolici: Kadar potrebujete pogrebniška se obrnite na to trdko in prepričani bodite, da boste najboljše postreženi, ker ta zavod je najboljši ter mnogo cenejši kot drugi.

V slučaju potrebe rešilnega voza (ambulance) pokličite nas po telefonu, ker smo vedno pripravljeni — po dnevi in ponoči.

Vse delo jamčeno. POSTREŽBA TOČNA VSAK ČAS.

W. H. KEEGAN, Telefona št. 100 — vsak čas. Cor. 2nd and Joliet St., La Salle, Ill.

Rojakom priporočamo sledeče blago.

Kranjski Brinjec, zaboj (12 steklenic) za\$10.50
Kranjski Slivovec, zaboj (12 steklenic) za\$10.50
Baraga, zdravilno grenko vino, zaboj (12 steklenic) za\$5.00
Ravbar Stomach Bitters, zaboj (12 steklenic) za\$7.00
Kentucky Whiskey, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za\$10.50
S. L. C. Monogram, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za\$10.00
Cognac Brandy, zaboj (12 steklenic) za\$9.00
Hollaand Gin, zaboj (15 steklenic) za\$12.00
Rock and Rye, Quarts, zaboj (12 steklenic) za\$5.00
Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za\$7.00
Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za\$6.00
Domače Vino, v sodih po 6 galonov, 10 galonov, 25 galonov in 50 galonov, galon po75c

Z naročilom je poslati Money Order ali Bank Draft. — Pišite v slovenskem jeziku na:

Slovenian Liquor Co., Joliet, Illinois.

Fred Lehning Brewing Co.
JOLIET, ILL.

PIVO V STEKLENICAH.

Cor. Scott and Clay Sts.Both Telephones 26.JOLIET, ILLINOIS

E. H. STEPANOVICH
edini hrvatsko-slovenski pogrebnik,
9251 E. 92 St., S. Chicago, Ill.
Tel. S. Chicago 1423.
Rent, tel. S. Chicago 1606.
Ambulanci in kočije, ter avtomobil za vsako prigodo in vreme.

FIRE INSURANCE.
Kadar zavarujete svoja poslopja, oženj pojditte k
ANTONU SCHAGER
North Chicagi Street
v novi hiši Joliet National Bank.

Popolnoma varno naložen je denar

Hranilnica in posojilnica v Kandiji

PRI NOVEM MESTU, KRANJSKO

Vloge se obrestujejo s 4³ % (4.75) na leto.

Hranilne vloge koncem leta 1913 znašajo 1,395.407.84 K.
Članov ima 2293.

Rezervni zaklad znaša nad 56.000K.

Poleg tega lastni "Posojilniški dom" v vred. nad 52.000 K.

Naročite zaboj steklenic

novega piva, ki se imenuje

EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijača

E. Porter Brewing Company

Oba telefona 405.

S. Bluff St., Joliet, Ill.